

سەرخۇش ئوقۇشلىقلار دۇنياسى — 3

دۇنيا بالمارئە دەپىيا تىكى مېشەنۈرە سەلەر

عەلسەنىڭ خىيالىي سەگۈزەشتىمەرى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىيەتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سەن نەشرىيەتى

سەرخۇش ئوقۇشلىقلىار دۇنياسى — 3

دۇنيا بالىلار ئەدەبىياتىدىكى مەشهۇر ھېكاىىلەر

ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتلىرى

ئاپتۇرى: لېۋس كاررول [ئەنگلىيە]
تەرجىمە قىلغۇچى: زەينەپ ئابلاجان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

بۇ كىتاب دەۋر ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىيياتى تەرىپىدىن نەشر قىد
لىنغان 1997 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشري، 1 - باسىرسىغا ئاساسەن تەر-
جىمە ۋە نەشر قىلىنىدى.

本书根据时代文艺出版社 1997 年 8 月第 1 版、第 1 次
印刷版本翻译出版。

كتاب ئىسمى: ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزىشتىلىرى

ئاپتۇرى: لېۋىس كاررول [ئەنگلىيە]

تەرجىمە قىلغۇچى: زەينەپ ئابلاجان

مەسئۇل مۇھەممەرى: ئەنۋەر قۇتۇلۇق

مەسئۇل كورىبكتۇرى: چولپان تۇرسۇن

نەشرىيات: قاشقەر ئۇيغۇر نەشرىيياتى

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىيياتى

ئادرېسى: ئۇرۇمچى شەھرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - قورۇ

پوچتا نومۇرى: 830000

تارقاتقۇچى: شىنجاڭ شىنخوا كىتابخانىسى

زاۋۇت: شىنجاڭ بايى باسما زاۋۇتى

فورماتى: 1/32 × 787 م، م 1092

باسما تاۋىقى: 2.5

نەشرى: 2009 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى

بېسىلىشى: 2009 - يىل 2 - ئاي 1 - قېتىم بېسىلىشى

كتاب نومۇرى: ISBN 978-7-5373-1736-8

باھاسى: 60.00 يۈن (10 قىسىم)

图书在版编目(CIP)数据

世界儿童文学名著故事·维吾尔文/再娜甫·阿布拉江译·—喀什:喀什维吾尔文出版社;乌鲁木齐:新疆电子音像出版社,2009.1

(“学海乐园”阅读系列;3)

ISBN 978-7-5373-1736-8

I. 世… II. 阿… III. 童话—作品集—世界—维吾尔语
(中国少数民族语言) IV.II8

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2009)第 013897 号

书 名: 爱丽思梦游奇境
作 者: 加乐儿 [英]
翻 译: 再娜甫·阿布拉江
责任编辑: 艾尼瓦·库迪力克
责任校对: 乔尔帕·吐尔逊
出 版: 新疆喀什出版社
新疆电子音像出版社
地 址: 乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编: 830000
发 行: 新疆新华书店
印 刷: 新疆八艺印刷厂
开 本: 787mm×1092mm 1/32
印 张: 2.5
版 次: 2009 年 1 月第 1 版
印 次: 2009 年 2 月第 1 次印刷
定 价: 60.00 元 (全十册)

كىرىش سۆز

بالسلار ئەڭ غەلىتە چۈشلەرنى كۆرىدۇ. لېكىن چۈشلەر-دە ھاياتلىقنىڭ كۆلەڭىسى بولىدۇ. كىشىلىك ھاياتنىڭ چۈمپەردىسى پاك دىل تەرىپىدىن ئېچىۋېتىلسە بالىلر قىز-قىدو، چوڭلارمۇ نىمىءە قىلارنى بىلمەي زىلزىلىگە كېلىدۇ، خۇش بولىدۇ. چۈشتە كۆرۈلگەن ئەخەمەقلقىنىڭ چىنلىقدە دىن، مەسىخىرىلەرنىڭ تەلتۆكۈسلۈكىدىن زىلزىلىگە كەلسىدە. ئىنئىز، چۈشتە كۆرۈلگەن ئەخەمەقلقىنىڭ نۇقسانىزلىقىدىن، ھەر بىر ئىشنىڭ شۇنچە يېقىمىلىقلقىدىن خۇش بولۇپ، كەتابنى قولىڭىزدىن چۈشۈرگىڭىز كەلمەي قالىدۇ.

«ئەلىسنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتىلىرى» مانا شۇنداق كىتاب. بۇ كىتاب 1867 - يىلى نەشر قىلىنىپ ھازىرغىچە 130 يىل بولدى. 130 يىلدا بۇ كىتابنى ئوقۇغانلارنىڭ سان-نى بىلمەك قىيىن. بولۇپمۇ ئەنگىلىيە، ئامېرىكىدىكى كىچىك كىتابخانىلار ئېچىدە بۇ كىتابنى ئوقۇمىغانلار يوق دېيمەرىلىك. كىشىلەر ئۇنى دراما قىلىپ ئۆزگەرتىپ سەھىندى.

لەردە ئويناپ چىقىتى؛ كىنو قىلىپ ئىشلەپ ئېكراپلاردا قويىدى. مانا مۇشۇلاردىن كىشىلەرنىڭ بۇ كىتابنى فائچىلىك ياقتۇرىدىغانلىقىنى كۆرۈۋەالغىلى بولىدۇ.

بۇ كىتابنىڭ ئەسلىي ئاپتۇرى ئەنگىلىلىك لېۋىس كارول (Lewis Carroll)، ئۇنىڭ ھەقىقىي ئىسمى چارلىز، Charles Lutwidge Dodgson (1832 – 1891).

بۇ ترجمە نۇسخىسى ئەسلىي ئەسەرنىڭ بەشتىن بىر قىسىمغا توغرا كېلىدۇ.

فەن چۈەن

1997 - يىل 8 - ئاي

مۇندەرىجە

1	تۇشقان ئۇۋىسىغا چۈشۈپ كېتىش
6	كۆز يېشى كۆلچىكى
13	ئۇۋاللىق تارىخى
21	ئاق توشقاننىڭ ئۆيىدە
28	كېپىنەك قۇرتىنىڭ تەكلىپى
33	قارىمۇچ ئاشخانىسى ۋە چوشقا بالا
41	ساراڭلارنىڭ چاي زىيىپىتى
47	خانىشنىڭ توقماق توب مەيدانى
54	سوراق
60	سوراڭخانىدىكى ئالىتىپىلاڭ
63	يېڭى نەشرىگە قوشۇمچە سۆز

تۈشقان ئۇنىسىغا چۈشۈپ كېتىش

ئەلسس ھەدىسى بىلەن ئۆستەڭ بويىدا ئولتۇرۇپ، بىد-
كىارچىلىقتىن زېرىكىشكە باشلىدى. ھەدىسىنىڭ قولىدىكى
كتابقا كۆزىنىڭ قىرىدا قاراپ قويدى. لېكىن ھەدىسىنىڭ
كتابىدا نە رەسم، نە پارالىق يوق، ھەقىقەتىن زېرىكىشلىك
ئىدى.

هاؤنلەك ئىسىقلىقىدىن ئەلىس مۇگەدەشکە باشلىدى.
ئەلىس روھىسىز ھالەتتە ئويغا پاتتى: يياۋا جۇخار گۈلىدىن
گۈلچەمبىرەك ياسىسام بولارمۇ، زادى نېمە قىلسام بولار؟ شۇ
ئەسنادا قىزغۇچ كۆزلۈك ئاق توشقان ئۇشتۇمتۇت ئۇنىڭ يېـ
نىدىن ئۇتۇپ كەتتى.

بۇ توشقان يۈگۈرۈپ كېتىپ بېرىپ: «ئاپلا! ئاپلا! كېچدەكىپ قالىدىغان بولدۇم» دەيتتى. لېكىن بۇ ئىشلارنى ئەجەبلىقىلىنىڭ لىك ھېسابلىغىلى بولمايدۇ. ئەجەبلەنەرلىكى ھېلىقى

ئەلسىنىڭ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

تۇشقان جىلىتكىسىنىڭ يانچۇقىدىن قويۇن سائىتىنى چىقدى.
رېپ، بىر قاراپ قويۇپلا ئالدىراش - تېنەش قېچىپ كەتتى.
بۇنى كۆرگەن ئەلىس ئەجەبلىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭ
كەينىدىن يۈگۈردى.

ئاق تۇشقان ئۇتلاقتىن ئۆتۈپ، دەرەخ ئاستىدىكى توّ.
شۇكە كىرىپ كەتتى. ئەلىسمۇ نېمە بولارنى ئويلىمايلا ئە.
گىشىپ توشەكە كىردى. باشتا تۇشقان ئالدىغا مېڭىۋەردى،
كېيىن بىر يەرگە بارغاندا پەسکە چۈشۈپ كەتتى. ئەلىس بەك
تېز يۈگۈرگەنلىكتىن ئۆزىنى توختىتىۋالماي چوڭقۇر قۇ.
دۇققا چۈشۈپ كەتتى.

چۈشە - چۈش، چۈشە - چۈش، بىر ھازادىن كېيىن
ئەلىس بىر دۆۋە شاخ ۋە قۇرۇق چۆپلەر ئۇستىگە گۈپ
قىلىپ چۈشتى.

ئەلسىنىڭ ھېچ يېرى ئاغرىمىدى. ئۇ دەرھال ئورنىدىن
تۇرۇپ ئۇستىگە قارىۋىپدى، قاپقاراڭغۇ كۆرۈندى؛ ئالدىغا قارا.
ۋېدى ئۆزۈن كەتكەن تار يىلدا ھېلىقى ئاق تۇشقان يۈگۈرۈپ
كېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ دەرھال تۇشقاننىڭ كەينىدىن يۈگۈردى.
تۇشقان دوقمۇشتىن بۇرۇلىدىغان چاغادا ئەلىس يېتىشىۋې
لىشقا ئاز قالغانىدى. لېكىن تۇشقان دوقمۇشتىن بۇرۇلۇپلا
غاىىب بولدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆزۈن ۋە پاكار ئۆيگە كىرىپ قالى.

دۇنيا باللار ئەدەبىياتىدىكى مەنۇچۇر حەرىتلىرى

ئالىنىڭ خىالي سەرگۈزەشتلىرى

غانلىقىنى ھېس قىلدى.

ئۆينىڭ ئىككى تەرىپىدە نۇرغۇن ئىشىك بار بولۇپ،
ھەممىسى قولۇپلانغانىدى. ئەلىس ئەينەكتىن ياسالغان ئۈچ
پۇتلۇق شىرەدىن كىچىككىنە ئالتۇن ئاچقۇچنى تاپتى.
لېكىن ئاچقۇچنى ئىشىكلەردىكى قولۇپلارغا سېلىۋىدى،
قولۇپ ئېچىلمىدى. كېيىن ئۇ قىسقا پەردىنىڭ ئارقىسىدە
كى ئىشىكىنى كۆرۈپ قالدى. ئىشىكىنىڭ ئېگىزلىكى بىر
چىدەك كېلەتتى. ئالتۇن ئاچقۇچنى بۇ ئىشىكتىكى قولۇپقا
سېلىۋىدى، ئاچقۇچ چوشۇپ قولۇپ ئېچىلدى. ئىشىكىنىڭ
كەينىدە چاشقان كامېرىدىنمۇ كىچىك بىر تارچۇق كۆرۈندى.
ئۇ يۈكۈنوب تۈرۈپ تۆشۈك ئىچىگە قاراپ ئاجايىپ گۈزەل
بىر باغنى كۆردى.

ئۇنىڭ بۇ قاراڭغۇ ئۆيىدىن چىقىپ، باعچىغا بېرىپ ئويـ
نىغۇسى كەلدى. لېكىن ئىشىك بەك كىچىك بولغاچقا،
ئۇنىڭ بېشىمۇ سىغمايتتى، تېخى ئۇنىڭ گەۋدىسى تۇرسا،
قانداقىمۇ كىرگىلى بولسۇن. ئۇ راسا تەقىززا بولۇۋاتقاندا، بىر
بوتۇللىكىنى كۆرۈپ قالدى. بوتۇللىكىغا چاپلانغان قەغمىزگە
«مېنى ئىچىڭ» دېگەن خەتلەر يېزىلغانىدى.

ئەلىس بوتۇللىكىغا زەڭ سېلىپ قاراپ چىقتى، ئۇستىدە
«زەھەرلىك دورا» دېگەندەك خەتلەر كۆرۈننمەيتتى. شۇنىڭ

بىلەن ئۇنى يۈرەكلىك تېتىپ كۆردى. ئۇنىڭ ئەملى ئەلىلىنى ئىچىپ كۆرگەن ياخشى ئىچىملىكلىرىنىڭكىگە ئوخساشتى. شۇڭا، بىر دەمدە ھەممىنى ئىچۋەتتى.

ئۇنى ئىچىپ بولۇپ ئۇزۇن ئۆتىمىي، ئەلىس ئاستا - ئاستا كىچىكلىپ بىر چى كەلگۈدەك بولۇپ قالدى. بۇ چاغدا ئەلىس ئىنتايىن خۇش بولۇپ كەتتى. چۈنكى ئۇ كىچىك ئىشىكتىن كىرىپ، باعچىغا بارالايدىغان بولغانىدى.

لېكىن ئەلىس ئىشىك ئالدىغا كەلگەندە ئالتۇن ئاچقۇچ - نى شىرەگە قويۇپ قويغانلىقى يادىغا كەلدى. ئۇ ئاچقۇچنى ئېلىش ئوچۇن شىرەنىڭ يېنىغا كەلگەندە ئۇستىگە قولى يەت مەيدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇ شىرەنىڭ پۇتىغا يامىشىپ باقتى. لېكىن بەك سىلىق بولغاچقا، ھەرقانچە قىلىپىمۇ ئۇسى - تىگە چىقالمىدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ بىچارە ئولتۇرۇپ يىغىلى - ۋەتتى.

بىر دەم يىغلىغاندىن كېيىن شىرەنىڭ ئاستىدا بىر ئىينەك قۇتا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. قۇتىنى ئىچىپ قا - رىۋىدى ئىچىدە كىچىك تورت بولۇپ، ئۇنىڭ ئۇستىگە «مېنى يەڭ» دېگەن خەتلەر ئۆزۈم بىلەن تىزىپ قويۇلغانىدى. ئەلىس چوڭلاب ياكى كىچىكلىپ كېتىشى بىلەن ھې - ساپلىشىپ ئولتۇرمائى ھېلىقى تورتى يەۋەتتى.

كۆز يېشى كۆلچىكى

ئەلىس تورتنى يەپ بولۇپ، ئاستا - ئاستا چوڭىيىشقا باشلىدى. ئاخىربىدا بېشى تورۇسقا تاقاشتى، ئەمدى ئۇنىڭ بوبى كەم دېگەندە توققۇز چى كېلەتتى.

ئەلىس قولىنى سوزۇپ، ئۇستەلدىكى ئالتۇن ئاچقۇچنى ئالدى - ده، كىچىك ئىشىكىنىڭ ئالدىغا باردى.

لېكىن هازىرقى ئەلىس ھەدىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئەلىستىن كۆپ چوڭ بولۇپ، پەقەت بىر كۆزى بىلەن ھېلىدە قى ئىشىكتىن گۈللۈكىنى ئارانلا كۆرەلەيتتى. باعچىغا قانداق - مۇ كىرەلىسۇن؟

شۇنىڭ بىلەن ئەلىس جايىدا ئولتۇرۇپ ھۆڭرەپ يىغى لاشقا باشلىدى.

ئەلىس بىردهم يىغلىغاندىن كېيىن، يىراقتىن «شىپ - شىپ» قىلغان ئاياغ تىؤشى ئاڭلاندى. ئۇ ئالدىراپ كۆز ياش-

ملرىنى سۈرتۈۋېتىپ، زەن قويۇپ قارىۋىدى، ھېلىقى ئاق
توشقان كېلىۋېتىپتۇ. توشقان ناھايىتى چىرايلىق كىيىنگەن

ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتلىرى

بۇلۇپ، بىر قولىدا بىر جۇپ ئاق پەلھىي، يەنە بىر قولىدا يەل-پۇگۈچ بار ئىدى. ئۇ ئالاقدا بولۇپ يۈگۈرۈپ كېلىۋېتىپ: «ھەي، كىنهز خانىم! كىنهز خانىم! ئۇنى شۇنچە ئۇزۇن ساق-لىتىپ قويىدۇم. مېنى كۆرسە چوقۇم يەۋېتىدۇ!» دەيتتى.

توشقان يېقىنلاشقاندا ئەلىس ئۇنىڭدىن ياردەم تەلەپ قىلماقچى بولۇپ، قورقۇمىسىرىغان ھالدا بوش ئاۋازدا:

— خاپا بولمىسىڭىز، ئەپەندىم، — ئەلسىنىڭ گېپى تۇ-گىمەي تۇرۇپ توشقان قاتتىق چۆچۈپ، قولىدىكى ئاق پەلھىي بىلەن يەلپۈگۈچنى تاشلىۋېتىپ، بەدەر قاچقىنىچە ئۆزىنى قا-راڭغۇ جايغا ئالدى.

ئەلىس پەلھىي بىلەن يەلپۈگۈچنى يەردىن ئالدى. زالنىڭ ئىچى ئىسىق بولغاچقا، ئۆزىنى يەلپۈپ تۇرۇپ ئۆز - ئۆز.

گە: «ۋايجان، بۈگۈن ئەجەب قىزىق ئىشلارنى كۆردىمغا!» دېدى. ئۇ تۈنۈگۈنكى ئۆزىنى يادىغا ئېلىپ، ھازىرمۇ ئۆزى ياكى ئەمەسلىكىنى بىلەمكىچى بولۇپ، دەرسلىك كىتابنىكى جۈملەلەرنى يادلاپ باقتى، لېكىن خاتا يادلاپ قويىدى. ئۇ ئۆز.

نى تونۇيالىمىغۇدەك بولۇپ قالغانىدى. بىر ئادەم تىكەندەك يالغۇز قالسا نېمىدىگەن ئازابلىق - ھە! ئۇ شۇلارنى ئويلاش بىلەن يەنە ھۆركەرەپ يىغلاشقا باشلىدى.

يغلا - يغلا، ئۇ يغلاۋېتىپ قولغا قاراپ سالدى. فەلىنىڭ
لەسىكى ھېلىقى توشقان كىيگەن ئاق پەلەينى كۆرۈپ تاھايىدە
تى ھەيران قالدى. ئۇ: «مەن چوقۇم يەنە كىچىكلەپ كەتتىم»
دەپ ئوپلاپ، ئورنىدىن تۇرۇپ شىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ، بويىدە
نى ئۆلچەپ باقتى. دەرۋەقە، كۆپ كىچىكلەپ كېتىپتۇ.
ئۇنىڭ ئىككى چىغا كېلىپ قالغان بويى داۋاملىق كىچىكلە
ۋاتاتتى. ئۇ بۇنىڭ يەلىپوگۇچىنىڭ كارامىتىدىن بولۇۋاتقانلىقى.
نى تۇرۇپ قالدى - دە، يەلىپوگۇچى دەرھال تاشلىۋەتتى،
شۇنداق قىلىپ ئۆزىنى قۇنقۇزۇپ قالدى. بولمىسا كىچىكلە
ۋېرىپ يوقاپ كەتكەن بولاتشى.

«نېمىدېگەن خەتلەلساك» دېدى ئەلسس ئەرۋايى ئۇچقان
ھالدا.

بۇ چاغدا ئەلسىس ئۇشتۇمتوۇت تېيىلىپ كېتىپ يېقىدە.
لىپ چوشتى. «پولتۇڭ» قىلغان ئاۋاز بىلەن تۈزلۈق سوغا
بويىنچە كىرىپ كەتتى. ئۇ دېڭىزغا چوشوپ كەتتىممە.
كىن، دەپ ئوپلىغانىدى. كېيىن قارىسا، دېڭىز ئەممەس بايا
بويى توققۇز چى بولۇپ قالغاندا تۆككەن كۆز ياشلىرىدىن
ھاسىل بولغان كۆلچەك ئىكەن.

ئەلىس ياش كۆلچىكىدە ئۈزدى. ھەرقانچە ئۆزۈپمۇ

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

چىقىش يولى تاپالمىدى. كېيىن يىراقتىن سۇنىڭ شالاپ -
شۇلۇپ قىلغان ئازارى ئاڭلاندى. شۇ يەرگە ئۆزۈپ بېرىپقا.
رىدى. بېشىنى كۆتۈرۈپ يوغان مورژىنى كۆردى. كېيىن ئۆز -
نىڭ كىچىكىلهپ كەتكەنلىكى يادىغا كەچتى - ده، دەرھال چو -
شەندى، بۇ خۇددى ئۆزىگە ئوخشاش كۆلچەكە چۈشۈپ
كەتكەن بىر چاشقان ئىدى.

ئەلىس ئويلىنىپ قالدى: بۇ يەردە ھەممە نەرسە غەلتە
ئىكەن، چاشقانمۇ گەپ قىلالىشى مۇمكىن. شۇنىڭ بىلەن ئۇ
سوز ئاچتى:

— ھەي چاشقان! سەن كۆلچەكتىن چىقىلى بولىدىغان
يەرنى بىلەمسەن؟ مەن تولا ئۆزۈپ ھېرىپ كەتتىم، ھەي
چاشقان.

چاشقان ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ قاراپ قويىدى. لېكىن
ھېچنېمە دېمىدى.

ئەلىس ئۇ ئىنگلizچىنى بىلمەيدىكەن، چوقۇم فرانس -
يە چاشقىنى، دەپ ئويلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەلىس فرانسۇز
تىلى دەلىكىدىكى بىرىنچى جۇملىنى يادىغا ئېلىپ، كىتاب
يادلىغاندەك فرانسۇزچە: «مېنىڭ مۇشۇكۇم نەدە؟» دېدى.

چاشقان بۇ گەپنى ئاڭلاپ سۇ يۈزىگە سەكىرەپ چىقىپ،

قورقىنىدىن غال - غال تىتىرىگىلى تۇردىي بىلەسۈر
كۆرگەن ئەلىس دەرھال ئۇنىڭدىن ئەپۇ سورىدى:
— ئاپلا، كەچۈرگىن كەچۈرگىن! مەن سېنىڭ مۇشۇك.
كە ئۆچلۈكۈڭنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن.
— ھە، مۇشۇكنى ياخشى كۆرمەيمەن، — دېدى چاشقان
چىرقىراق ئاۋاز بىلەن، — مېنىڭ ئورنۇمدا سەن بولغان
بولساڭ، مۇشۇكنى ياخشى كۆرەمتىڭ!
ئەلىس ئۇنىڭغا تەسەللى ئېيتتى:
— ماقول، ماقول، ئۇنى ئىككىنچى تىلغا ئالماي، —
ئەلىس ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن يەنە سورىدى:
— سەن... سەن... سەن ئىتنى ياخشى كۆرەمسەن؟ —
ئەلىس چاشقاننىڭ ئۇندىمىگەنلىكىنى كۆرۈپ، گېپىنى خۇ.
شاللىق بىلەن داۋاملاشتۇردى:
— قوشىمىزنىڭ كۈچۈكى بەك ياخشى. ئۇنى ئەكىلىپ
ساڭا كۆرسىتىپ قويغۇم كېلىۋاتىدۇ. ئۇنى بىر دېقان
باققان. بىلەمسەنكىن، دېقاننىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ چاشقاننى
كۆرسىلا تۇتۇۋالىدىكەن...
ئاپلا، ئەلىس يەنە خاتا گەپ قىلىپ چاشقاننى رەنجىتىپ
قويدى. بۇ گەپلىرنى ئاڭلىغان چاشقان جېنىنىڭ بارىچە

ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتلىرى

ئۇزۇپ، ئۇنىڭدىن يېراقلاشقا باشلىدى.

ئەلىس مۇلايىم تەلەپپۈزدە چاشقاننى چاقىرىپ:

— چاشقان، كەتمىگىن، يېنىپ كەل، مۇشۇك بىلەن

ئىتنى ياخشى كۆرمىسىدەڭ، ئەمدى ئۇلارنى تىلغا ئالمايلى، —

دېدى.

چاشقان بۇ گەپلەرنى ئاثىلاب، يەنە ئەلسىنىڭ يېنىغا

قايىتىپ كەلدى، ئۇ غەزەپتىن تاتىرىپ كەتكەندى. ئۇ تىترەڭ

گۇ ئاۋازدا مۇنداق دېدى:

— قىرغاققا چىقايلى، شۇ يەردە سائى تارىخىمنى

سوْزىلەپ بېرىمەن. ئاڭلىساڭ مېنىڭ نېمىشقا مۇشۇك بىلەن

ئىتقا ئۆچلۈكۈمنى بىلىپ قالىسەن.

دېمىسىمۇ شۇنداق قىلىشقا توغرا كېلەتتى. چۈنكى

كۆلگە ئوردەك، تۆكىقۇش، شاتۇت، بۇركۇت ھەم بىر قىسىم

ئاجايىپ - غارايىب ھايۋانلار توشۇپ كەتكەندى.

ئەلىس ئالدىدا ئۇزۇپ يول باشلىدى. ئۇلار ئۇنىڭغا ئە-

گىشىپ قىرغاققا چىقىۋالدى.

ئۇۋاللىق تارىخى

قرغاققا جەم بولغان بۇ بىر توب «ئادەم» نىڭ ھەممىد-سىنىڭ بەدىنى ھۆل بولۇپ، خاپا كۆرۈنەتتى، يەنە كېلىپ بىدئارام بولاتتى.

بىرىنچى مەسىلە قانداق قىلىپ بەدىنىنى قۇرۇتۇش ۋە ئىسسىتىش بولدى. ھەممىيەن بۇ ھەقتە خېلى مەسىلەت قىلدى. ئەلىس ئۇلار بىلەن كىچىكىدىن تونۇشىدۇغاندەك ئىنتايىن يېقىن بولۇپ كەتكەندى.

بۇ چاغدا چاشقان ۋارقىراپ سۆزلىدى:

— ئولتۇرۇڭلار، ھەممىڭلار ئولتۇرۇڭلار، سىلەرنى بىردهمدىلا قۇرۇتۇپ ھەم ئىسسىتىپ قويىمەن، — شۇنىڭ بىلەن ھەممىيەن ئولتۇردى.

چاشقان ئالىيجاناب مۇتىۋەر سىياقىدا يۆتىلىپ قويۇپ، تارىخ دەرسلىكىدىكى ئاجايىپ - غارايىپ جۇملەرنى كىتاب

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

يادلىغاندەك يادلاشقا باشلىدى. بەزى ئىسىملارنىڭ ئۆزۈنلۈقى ۋە ئەستە قالدۇرۇشنىڭ تەسلىكىدىن ھەممەيلەن ھاڭ - تاڭ قالدى. ئەلىس:

— بۇ گەپلەر مېنى پەقەت قىزىقتۇرالمىدى. خۇددى شام چايىناڭاقاندەك بولىدۇم، — دېدى.

— ياخشى ئەممەسمۇ، — دېدى چاشقان، — شام ئادەمنى قۇرۇتىدۇ ھەم ئىسىستىدۇ. يەپ يۇتقان بولساڭ قۇرۇپ، ئىسىسىپ قالمامسەن؟

ئەلىس ئەندىشە ئىچىدە جاۋاب بەردى:

— ياق، ئىسىمىدىم، بایقىغا ئوخشاش ھۆل پېتى توڭلاك تۇرۇۋاتىمەن.

چەتىنە تۇرغان تۆكىقۇش بۇ گەپلەرنى ئاڭلاب، جىددىي ۋە ئەستايىدىللەق بىلەن گەپ باشلىدى:

— ئۇنداق بولسا، تەكلىپىم شۇكى، ھەممىمىز كوللېكـ تىپ يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈلى.

— كوللېكتىپ يۈگۈرۈش مۇسابىقىسى دېگەن نېمە؟ — دېدى ئەلىس چۈشەنەمەي.

— ھە، مۇشۇنى چۈشىنىش ئۈچۈن ئۆزىمىز بىر قىلىپ بېقىشىمىز لازىم، — دېدى تۆكىقۇش.

دۇنيا بالسلا رئە دەپىياتىدىكى مەشھۇر بىلەسلىرى

تۆگقۇش يەرگە داڭگال بىلەن يۈمىلاق قىلىپ مۇساخىم
قە لىنىيىسىنى سىزدى. ئاندىن مەيداندىكىلەرنى لىنىيىقىنى
بۇ تەرىپىدە تۈرگۈزدى ھەمدە:

— تەبىارلان، يۈگۈر، — دەپ ۋارقىرىدى. شۇنىڭ بىلەن
كۆپچىلىك مۇشۇ يۈمىلاق لىنىيە بويىچە يۈگۈرۈشكە باشلىد
دى. يېرىم سائەتتەك يۈگۈرۈپ ھەممەيلەننىڭ بەدىنى ئىسىسى
دى، شۇ ئەسنادا تۆگقۇش ئۇشتۇمتوۇت يەنە ۋارقىرىدى:
— مۇسابيقە ئاياغلاشتى! — كۆپچىلىك ھاسىرنغان

پېتى كېلىپ تۆگقۇشتىن:

— كىم ئۇتۇپ چىقتى، كىم ئۇتۇپ چىقتى؟ — دەپ سو-
راشتى.

تۆگقۇش خېلى ئويلانغان بولسىمۇ، قانداق جاۋاب بې-
رىشنى بىلەلمىدى. تۆگقۇش ئاخىر سۆز ئاچتى:
— ھەممىمىز ئۇتتۇق، ھەممىمىزگە مۇكابات بېرىلىد
شى كېرەك.

— مۇكاباتنى كىم بېرىدۇ، — دەپ چۈرقىراشتى كۆپچە-
لىك.

— ئەلۋەتتە ئۇ بېرىدۇ، — دېدى تۆگقۇش بارمىقى
بىلەن ئەلىسنى كۆرسىتىپ تۈرۈپ.

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

كۈچىلىك يۈپۈرۈلۈپ كېلىپ ئەلسىنى قورشۇالدى.

— مُوكاپاتنى بەر، مۇكايپاتنى چاققان بەر!

ئەلس نېمە قىلارنى بىلدەمەي، يانچۇقىنى ئاختۇرۇۋە-
دى تۈزلىق سۇدا ھۆل بولمىغان بىر قۇتا كەمپىۋت چىقىپ
قالدى. ئەلس كەمپۇتنى مۇكابات تەرىقسىدە كۆپچىلىكە
تار قىتىپ بىردى.

لېكىن بىر تال كەمپۈت كېمبىپ قېلىپ، چاشقانغا كەمپۈت تەڭمىدى.

— مهـن مـؤـكـاـتـلـانـمـاسـلـيـقـمـ كـبـرـهـكـمـوـ؟ — دـبـدـيـ

چاشقان.

— سەنمۇ مۇكاباپلىنىشىڭ كېرەك، — دېدى تۆگقۇش

ئەلسىنىڭ قولىدىكى بىر تال كەمپۈتنى ئېلىپ چاشقانغا

بەردى. كەينىگە بۇرۇلۇپ ئەلىستىن:

— یانچو قیڭدا يەنە نېمە بار؟ — دەپ سورىدى.

— بار - يوقى بىرلا ئويماق بار، — دېدى ئەلىس مەيۇس

هالد

— ئەكەل، — دېدى تۆڭىقۇش.

كۆپچىلىك ئەلسىنى يەنە قورشۇڭالدى. تۆگىقۇش ئويى-

ماقنى جىددىي رەۋىشتە ئەلىسقا ئۇزىتىپ «بىز سېنىڭ بۇ

چرایلق ئويماقنى كۈلۈپ تۇرۇپ قوبۇل قىلىشىنى سۈۋەتلىقلىك ئەستايىدىل تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، كۈلۈۋېتىشكە پېتىنالماي ئەستايىدىل قىياپەتتە تەزىم قىلىپ، ئويماقنى ئالدى.

بۇ چاغدا بایا چاشقانىڭ تارىخىمنى سۆزلەپ بېرىمەن، دېگىنى ئەلىسنىڭ يادىغا كېلىپ، چاشقاندىن تارىخىنى سۆزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. چاشقان چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ سۆزىنى باشلىدى:

ئەلسىنىڭ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

— هەي! مېنىڭ ھېكايم قۇيرۇقى مىسکىن ئۆزۈن ھې-

كايە...

ئەلىس چاشقاننىڭ قۇيرۇقىنىڭ ھەقىقەتىن ئۆزۈنلۈقدە
نى كۆردى. لېكىن نېمىشقا ئۇنى مىسکىن دەيدىكىنە؟ ئە-
لىسىنىڭ ئەقلى يەتمىدى. شۇڭا، چاشقان ھېكايم ئېيتىۋاتقاندا
پۇتونلەي مۇشۇ خىال بىلەنلا بەند بولدى.
چاشقان سۆزلەۋېتىپ، ئەلىسىقا كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلە.

مايىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئەلىسىقا قاتتىق تەلەپپۇزدا:

— سەن كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىمىدىڭ، خىالىڭ نەدە؟ —

دېدى. ئەلىس ناھايىتى كەمەرلىك بىلەن:

— كەچۈرگىن، مېنىڭچە سەن بەشىنچى دوقمۇشقا بۇ-

رۇلدۇڭ، — دېدى.

— نەدىكى دوقمۇش، — چاشقان قاتتىق ئاچىقلاندى.

— يەردىكى قومۇش دەمسەن؟ — دېدى ئەلىس، — مەن

ساڭا تېپىشىپ بېرىھى.

چاشقان غەزەپلىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى:

— كۆتۈر بۇنداق گەپلىرىڭنى! سەن ماڭا ھاقارت كەل-

تۇرۇدۇڭ!

ئەلىس بۇ گەپلىرنى ئاڭلادىپ، ئۆزىنىڭ چاتاق تېرىغانلىدە.

قىنى تۈيپ، ئۇنىڭغا يالۋۇردى:

— قەستەن قىلەمىدىم، ھېكايدىكى داۋاملاشتۇرساڭچۇن:
لېكىن چاشقان ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمەي، ناھايىتى تېزلا
كېتىپ قالدى.

ئەلىس ناھايىتى پۇشايمان يېگەندەك ئۆز - ئۆزىگە:
«مېنىڭ دېنام (ئۇلارنىڭ ئۆيىدىكى مۇشۇك) بولۇپ قالسا نې -
مىدىگەن ياخشى بولاتتى، چاشقاننى بىردىمدىلا تۇتۇپ كېلەتتى» دېدى.

شاتۇت دېنائىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلەمەي، ئەلىستىن
سورىدى:

— بىئەدەپلىك قىلىپ سوراپ باقاي، دبنا دېگىنىڭ كىم
بولىدۇ؟

— دبنا دېگەن مېنىڭ مۇشۇكۇم، ئۇ دېگەن چاشقاننى
قالتىس تۇتىدۇ. ھە راست، ئۇ تېخى كىچىك قۇشلارنى توْ-
تۇشىنیمۇ بىلىدۇ، تېخى! كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە كىچىك
قۇشلار ئۇنىڭ قورسىقىغا كىرىپ بولىدۇ، — دەپ گويا نۇتۇق
سوْزلىگەندەك خۇشاللىق بىلەن سۆزلىپ كەنتى.
بۇ سۆز كۆپچىلىكىنى ئالاقزادە قىلىۋەتتى. بەزى قۇشلار
ئالدىرماپ مېڭىشتى.

ئەلسىنىڭ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

ئەلىس ئۇلارنىڭ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، پۇشايمان
قىلىپ: «بىايم دېنانىڭ گېپىنى چىقارمىسام بويتىكەن، قە-
درلىك مۇشۇكۇم! سېنى قاچانمۇ كۆرەرمەن»، شۇنداق دەپ
بىچارە ئەلسىنىڭ كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىغلىۋەتتى.
بىرددەمدىن كېيىن تاق - تاق قىلغان ئاياغ تىۋىشى ئاڭ-
لاندى. ئۇ ھېلىقى چاشقان نىيىتىدىن يېنىپ ھېكايە
ئېيتىپ بېرىشكە كەلگەن ئوخشайдۇ، دەپ ئوپىلىدى.

ئاق توشقاننىڭ ئۆيىدە

كېلىۋاتقىنى چاشقان ئەمەس، ھېلىقى ئاق توشقان ئىدى. ئۇ خۇددى بىر نېمىسىنى يىتتۈرۈپ قويغاندەك ئەترابقا پەرشانلىق بىلەن قارايتتى.

ئەلىس ئۇنىڭ يەلىپۈگۈچ بىلەن ئاق پەلەينى ئىزدەۋاتقانلىقىنى پەرەز قىلدى. بۇ چاغادا ئەلىسىمۇ ھەممە يەرنى ئىزدەشىپ بەردى، لېكىن ھەرقانچە قىلىپمۇ تاپالمىدى. ئۇ كۆلچەكتە ئورۇپ يۈرگەندىن بۈيان ھەممە نەرسە ئۆزگەرمەندەك ئىدى. ھەتا ھېلىقى ئەينەك شىرە ۋە كىچىك ئىشىكلىك زالىم ئۆزدىن يوقالغانىدى.

ھايال ئۆتىمەيلا توشقان ئەلىسىنى كۆرۈپ مۇنداق دېدى:
— مارىيە، بۇ يەردە نېمە قىلىۋاتىسىن؟ دەرھال ئۆيگە بېرىپ، پەلەي بىلەن يەلىپۈگۈچنى ئەكەم، چاققان ماڭ!
ئەلىسىنىڭ قورقۇپ ئەرۋايى ئۇچتى، ھېچنېمىنى ئاڭقى.

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

رالماي ئۇ كۆرسەتكەن تەرەپكە يۈگۈردى.

ئۇ يۈگۈرۈپ بىر كىچىك ئۆينىڭ ئالدىغا كېلىپ
قالدى. ئىشكتە مىس تاختاي ئېسىقلق بولۇپ، ئۇنىڭخا
«ئاق توشقاننىڭ ئۆيى» دەپ يېزىلغانىدى. ئۇ ئۆيىگە كىردى.
بۇ ئۆينىڭ دېرىزە تۈۋىنە بىر شىرە بولۇپ، ئۇستىدە
بىر يەلىپوگۈچ ۋە ئاق ئەلتىردىن تىكىلگەن ئۈچ جۇپ پەلەي
تۇراتتى. ئۇ يەلىپوگۈچ بىلەن بىر جۇپ پەلەينى قولغا ئالدى.
ئۆيدىن چىقايى دەپ تۇرۇۋىدى، ئەينەك يېنىدىكى كىچىك بۇ-
تۈلکىغا كۆزى چۈشۈپ قالدى. بوتۈلکىدا «مېنى ئىچىڭ»
دېگەن خەتلەر بولمىسىمۇ، ئەلىس: «ئىچىپ باقسام چوقۇم
بىرەر قىزىقچىلىق چىقىدۇ» دەپ ئويلاپ، بوتۈلکىدىكىنى ئە-
چىشكە باشلىدى. دەرۋەقه، بوتۈلکىدىكى سۈيۈقلۈقنىڭ يېر-
مىنى ئىچىپ بولالمايلا، ئۇنىڭ بېشى تورۇسقا تاقىشىپ
قالدى. ئەلىس بېشىنى پەس قىلىۋالدى، لېكىن ئۇ يەنلا ئۇ-
سۇۋاتاتتى. ئاخىر يەردە يېتىشقا مەجبۇر بولدى. بىر قولىنى
ئىشىك تەرەپكە سوزدى، يەنە بىر قولىنى دېرىزىدىن چىقد-
رىپ، بىر پۇتنى مورىغا تىقىپ قويىدى، ئەمدى ئۇ تالاغا چ-
قالمايتتى.

نەچچە منۇت ئۆتۈپ تالادىن توشقاننىڭ ئاوازى ئاشلاندى:

— مارىيە، مارىيە! پەلىيمىنى ئەكەل، — توشقان ئۇنى ئىزدەپ كەلگەنلىدى. ئەلىس قورقىنىدىن غال - غال تىترەپ كەتتى، ئۇنىڭ تىترىكىدىن پۇتۇن ئۆيىمۇ لەرزاڭە كەلدى. بىردهمدىن كېيىن توشقان ئىشىكىنى ئاچقىلى كەلدى.

ئەلسىنڭ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

لېكىن ئىشىككە ئەلسىنڭ بىلىكى تىرىلىپ قالغاچقا، ئىشىك ئىچىلمىدى. ئۇنىڭ «دېرىزىدىن كىرىھى» دېگىنى ئاڭ-لاندى.

توشقان دېرىزه تۇۋىنگە كەلدى. ئەلس قولىنى چىقىرىپ چاڭگال سالدى، ئۇ ھېچنېمىنى تۇتالمىغان بولسىمۇ، چىر-قىرىغان ئاۋاز بىلەن گۆپ قىلغان ئاۋاز ئاڭلاندى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەينە كىلەرنىڭ سۇنغان ئاۋازى ئاڭلاندى، ئۇ بۇ ئاۋاز-لارغا ئاساسلىنىپ توشقان پارنىكتەك بىر نېمىنىڭ ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى، دەپ پەرەز قىلىدى.

ئارقىدىنلا توشقاننىڭ ئاچقىقلانغان ئاۋازى ئاڭلاندى:
— باسنى، باسنى، نەدىسىن؟ تېز كېلىپ مېنى يۆلە،
مېنى يۆلە!

ئەينە كىننىڭ سۇنغان ئاۋازى يەنە ئاڭلاندى.
— باسنى، دەپ باققىنه، دېرىزىدىكى نېمە ئۇ؟
— ۋاي ئاللا! بېگىم، ئۇ قول!

— قول! ۋۇ، سارالىڭ، نەدە ئۇنداق يوغان قول بولسۇن؟
بۇ چاغدا ئەلس ئالقىنىنى ئىچىپ يۇمغىنىدى، يەنە چىرقىرىغان ۋە ئەينە كىلەرنىڭ سۇنغان ئاۋازى ئاڭلاندى.
بىر ئازدىن كېيىن ھارۋا چاقىنىڭ ئاۋازى، شۇنىڭدەك

ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتىرى

گۇدۇڭ - گۇدۇڭ سۆزلىشىلەر ئاڭلاندى:

«يەنە بىر شوتچۇ؟... مەن بىرنىلا ئاپتىمەن، يەنە بىرنى
بىيل ئەكېلىۋاتقان... بىيل ئەكەل، ماۋۇ بۇلۇڭخا قوي... بولـ
مايدۇ، تېخى يېرىمىغىمۇ يەتمەيدىكەن... مورىدىن كىم چۈشـ
دۇ... بىيل چۈشىدۇ... بىيل، خوجايىن سېنى مورىدىن
چۈشسۈن دېيدۇ!»

قانداقتۇر بىرنەرسە مورىدىن ئەلسىنىڭ پۇتىغا چۈشۈۋـ
دى، ئەلىس كۈچەپ بىرنى تەپتى.

«بىيل ئۈچۈپ چىقتى» دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئارقىدىنلا
«قانداقراق؟ نېمە كۆرۈڭ؟... تېزىرەك ئېيتقىنا... ۋايجان،
نېمە بولۇپ كەتكىنىنى بىلەلمىدىم... ھازىر كۆڭلۈم ئالاقزاـ
دە بولۇپ، يۈركىم ئورنىغا چۈشمەيۋاتىدۇ. پۇرۇشىغا ئوخشاش
بىرنەرسە مېنى «پاق، قىلىپ ئېتىپ چىقىرىۋەتتى».
ئىككى مىنۇتتىن كېيىن، ئۇلار ئالدىراش ھەرىكەتكە
كەلدى. توشقاننىڭ «ئاۋۇال بىر چېلەك بىلەن سىناب باقىـ
لى» دېگىنى ئاڭلاندى.

شۇنىڭ بىلەن بىردا مەدىن كېيىنلا دېرىزىدىن تاشلار
مۆلددۈرەك ئېتىلىشقا باشلىدى. بۇ تاشلار پولغا چۈشۈپ
كالىدەك - كالىدەك تورتلارغا ئايلىنىپ قالدى.

ئەلىس «ئۇنىڭدىن بىرەر پارچە يېسەم بىنلىك كېلىۋەنەك
لەپ قالارمن» دەپ ئويلاپ، بىر پارچىنى يېۋىدى، دېگۈندەك
شۇ زامان كىچىكلەپ ئىشىكتىن پانقۇدەك
بولغان چاغدا ئۆيىدىن ئېتىلىپ چىقىپ كەتتى.

سەرتتا بىرمۇنچە كىچىك ھايۋان ۋە قۇشلار بىچارە پات
مىچۇقنى - ھېلىقى بىيلىنى چۆرىدەپ تۇراتتى. ئۇلار ئەلىس.
نى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئېتىلىدى. لېكىن ئەلىس جېنىنىڭ بارى-
چە قېچىپ تىنچ ئورمانلىققا بېرىۋالدى.

ئەلىس ئورمانلىقتا بىر تۈپ چېچەكسىيگە يۆلنىپ
هاردۇق ئالدى. يېنىدىكى موگۇنىڭ ئېگىزلىكى ئۇنىڭ بويى
بىلەن تەڭ كېلەتتى. ئەلىس پۇتنىنىڭ ئۈچىدا دەسىسەپ، بويى
نىنى سوزۇپ، موگۇنىڭ ئۈستىدە نېمە بارلىقىنى كۆرۈپ
باقاماقچى بولۇپ قارىۋىدى، يوغان يېشىل كېپىنەك قۇرتىغا
كۆزى چۈشتى. ھېلىقى كېپىنەك قۇرتى موگۇنىڭ چوقىدە-
سىدا ئولتۇرۇپ، تۇركىيەنىڭ ئۇزۇن چىلىمىنى شوراپ بە-
خرامان ئولتۇراتتى.

كېپىنەك قۇرتىنىڭ تەكلىپى

كېپىنەك قۇرتى بىلەن ئەلىس بىر ھازاغىچە ئۈنچىقـ.
ماي بىر - بىرىگە قاراپ تۇرۇپ قېلىشتى. ئاخىر بولماي كېـ.
پىنەك قۇرتى ئاغزىدىكى چىلىمنى ئالدى - ده، مۇگىدەك بېـ.
سىۋالغان ئادەمەك ئەزمىلىك بىلەن سۆز ئاچتى:
— سەن كىم بولىسىن؟

ئەلىس ئويلىنىۋېلىپ، خىجالەت ئىچىدە جاۋاب بەردى:
— مەن... مەن ھازىرچە بىر نېمە دېيەلمەيمەن، ئېپەندىـ.
دەم، بۇگۇن ئەتىگەن كىملىكىمنى بىلەتتىم. لېكىن كېپىن
نەچچە قېتىم ئۆزگەردىم. ھازىر ئۆزۈمىنىڭ كىملىكىنى بىـ.
مەيدىغان بولۇپ قالدىم. ئىشەنمىسىڭىز قاراپ بېقىڭى، ئەپەندىم.
— قارىمەيمەن!

— ئەپەندىم، بۇنىڭدىنمۇ ئېنىقراق چۈشەندۈرەلمەيمەن،
بىر كۈنده شۇنچە كۆپ ئۆزگەرىپ گاڭگراپ قالدىم.

— ئۇنداق ئەمەس، — دېدى كېپىنەك قۇرتى www.wuyuhut.com كۆ.

— ئۇنداق بولسا، — دېدى ئەلس ناھايىتى ئوچوق كۆ.

ڭۈللۈك بىلەن، — مەن كۆرگەنەك ئاجايىپ - غارايىپ ئىش لارنى كۆرۈپ باقىغان ئوخشىماسىز؟ سىزمۇ بىر كۈنە نەچچە قېتىم ئۆزگىرىپ باققان بولسىڭىز، چوقۇم ھېيرانقا لاتتىڭىز، شۇنداق ئەمەسمۇ - يا؟

— ھەرگىز ئۇنداق بولمايمەن.

— ئەمىسە، — دېدى ئەلس سەل ئويلىنىۋېلىپ، — سىزنىڭ تۈيغۈڭىز بىلەن مېنىڭكى ئوخشىمسا كېرەك. لېكىن مەن راست گاڭگىراپ قالدىم، بىر خىل قىياپىتىمنى ئون مىنۇتىمۇ ساقلاپ قالالمايمەن.

— سەن قانچىلىك بولساڭ بولاتتى؟

— ئەپەندىم، ئەگەر سىزگە باشقىچە تۈيۈلمىسا يەنە ئازراق ئېگىزلىۋالسام بولاتتى. ئادەم ئۈچ سۈڭ كېلىدىغان بوي بىلەن بەكمۇ بىچارە بولۇپ قالدىكەن.

— بۇ ئىنتايىن مۇۋاپىق بوي!

— لېكىن مەن بۇ بويغا كۆنەلمىدىم.

— ئۇزۇن ئۆتىمەيلا كۆنۈپ قالىسىن، — كېپىنەك قۇرتى سۆزىنى تۈگىتىپ يەنە چىلىمىنى شوراشقا باشلىدى.

بىر ~ ئىككى مىنۇتتىن كېيىن ئاغزىدىن چىلىقىنى ئېلىقىۋىتىپ تىپ ئېزىلەڭگۈلۈك بىلەن ئەسىنىۋالدى. ئاندىن بىر كېرىلەت ئۆتىپ موگۇدىن چوشتى - ده، ئوتلاققا ئۆمىلەت ئۆتىپ: — بىر تەرىپى سېنى ئېگىزلىتىدۇ، يەنە بىر تەرىپى كىچىكلىتىدۇ، — دەپ قويىدى.

— نېمىنىڭ بىر تەرىپى؟ — ئەلىس چوشىنەلمەي سو-رىدى. «موگۇنىڭ» دەپ قويۇپلا، ھەش - پەش دېگۈچە كېپىدەن نەك قۇرتى كۆزدىن غايىب بولدى.

ئەلىس موگۇغا زەن قويۇپ قارىدى. موگۇ يۇمىلاق بولۇپ ئۇ تەرەپ، بۇ تەرەپنى پەرقىلەندۈرگىلى بولمايتتى. ئەلىس قوللىرىنى سوزۇپ، موگۇنى قۇچاقلىدى - دە، ھەر بىر قولىغا بىر پارچىدىن موگۇ سۈندۈرۈۋالدى.

ئەلىس ئىككى قولىدىكى موگۇغا قاراپ «بۇنىسى قايىسى تەرەپ، ئۇنىسى قايىسى تەرەپ بولار؟» دەپ ئۆز - ئۆزىگە سوئال قويۇپ، ئولڭ قولىدىكىدىن بىر چىشىم يەپ سىناب باقماقچى بولدى. ئاغزىغا سېلىشىغا ئېڭىكىگە بىر نېمە قاتتىق تەگ-كەمندەك بولدى — ئەسىلەدە ئېڭىكى پۇتىغا تاقاشقانىدى.

بۇنداق تېز ئۆزگىرىشتىن ئۇ قورقۇپ كەتتى. ھازىر كىچىكلىپ «ئادەم» گە ئوخشىمای قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ، سول قولىدىكى موگۇنى دەرھال ئاغزىغا سالماقچى بولدى.

ئەلسىنىڭ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

لېكىن ئېڭىكى ئېغىزىنى ئاچالىمغا دەرىجىدە پۇتىغا تا.
قىشىپ قالغانقا، بىرنېمىلەرنى قىلىپ يۈرۈپ ئازراق چىشـ
ملۇغانىدى، بويىنى سەل ئۆزاردى.

كېيىن سول قولىدىكى موگۇدىن يەنە يېدى. لېكىن
كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئەلىس مۇرسىنىمۇ كۆرەلمەيدىغان
بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ ئىنتايىن ئۇزۇن بويىنى دەرەخلىر ئاردـ
سىدىن چىقىپ تۈراتتى، ئۇ ئورمانلىقتىكى ھەرقانداق دەرەخـ
تنى ئېگىز ئىدى.

ئەلسىنىڭ بويىنى يىلانغا ئوخشاش ھەربىانغا خالىغانچە
تولغاناتتى. ئۇ بويىنى ئېگىپ ئوڭ قولىدىكى موگۇنى
ئازراق يېڭەندى، بويىنى قىسقاردى. ئەلىس ئوڭ قولىدىكـ
دىن بىر چىشلەم، سول قولىدىكىدىن بىر چىشلەم يەپ، بۇـ
رۇنقى ئېگىزلىكىگە كەلگەندە، ھېلىقى باغ يادىغا كېلىپ شۇـ
باغقا بارماقچى بولدى.

بىردهم مېڭىپ تۈيۈقسىز بىر ئوچۇقچىلىققا چىقىپ
قالدى. بۇ يەرde ئېگىزلىكى توت چى كېلىدىغان بىر كىچىك
ئۆي بار ئىدى. ئەلىس «بۇنداق ئېگىز بويۇم بىلەن كىرسىم،
ئۇلار چوقۇم قورقۇپ كېتىدۇ» دەپ ئويلاپ، ئوڭ قولىدىكى
موگۇدىن بىر چىشلەم يەپ، توققۇز سۇڭ ئېگىزلىككە ئۆزـ
گىرىپ، ھېلىقى ئۆيگە قاراپ ماڭدى.

قارىمۇچ ئاشخانىسى ۋە چوشقا بالا

ئەلىس ئۆينىڭ يېنىدا بىر ~ ئىككى مىنۇت تۇرۇپ، فورما كىيىگەن بېلىقباشلىق ئادەمنىڭ ئورمان ئىچىدىن چىقىپ، قولىنىڭ كەينى بىلەن ئىشىكىنى قاتىقىق ئۇرۇۋاقان لىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئىشىكىنى ئاچقىلى چىققان ئادەممۇ فورما كىيىگەن بولۇپ، چىرايى پاقىغا ئوخشايتتى. ھېلىقى فورما كىيىگەن بېلىقباشلىق ئادەم ئۆزى بىلەن تەڭ دېگۈدەك يوغان خەتنى قولتۇقىدىن ئېلىپ پاقا ئادەمگە بەرگەندىن كېيىن جىددىي رەۋىشتە: «كىنەز خانىمغا تېگىدۇ، خانىش ئۇنى توقماق توب ئويناشقا تەكلىپ قىلىدۇ» دىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئۆزئارا تەزمىم قىلىشىپ، بېلىقباش ئادەم قايىتىپ كەتتى. ئىشىكىنى ئاچقىلى چىققان پاقا خىزمەتكار ئىشىك ئالدىدا ساراڭدەك ئاسماڭغا قاراپ ئولتۇراتتى.

ئەلىس ئىشىكىنىڭ تۈزىگە كېلىپ، ئىشىكىنى بوش

ئەلسىنگ خىيالىي سەرگۈزەشتلىرى

دۇنيا بالسلار ئەدەپىياتىدىكى مەمۇر بىلەسۈر

چەكتى، ھېلىقى پاقا خىزىمەتكار ئۇنىڭغا:

— ئىشىك قاققىنىڭ بىكار، مەنمۇ ساڭا ئوخشاشىڭ ئالادىم.

تۇرسام، ئەگەر ئىچىدە بولغان بولسام، سېنى كىرگۈزەتىم،
لېكىن ھازىر مەنمۇ بۇ يەردە تۇرۇپتىمەن. ئۆيىكىلەر قاتىق
ۋارالى - چۇرۇڭ قىلىۋاتىدۇ، ئىشىك چېكىلگەننى ھېچكىم
ئائىلىمايدۇ، — دېدى.

— ئەمىسى بىز قانداق كىرىمىز؟

— بۇ يەردە ئەته تالىق ئاتقۇچە ئولتۇرماقچىمەن.

— لېكىن بۇ يەردە ئولتۇرۇۋېرىمەن. ئولتۇرىمەن، ماڭىد-

مەن، ماڭىمەن، ئولتۇرىمەن. بۇگۈندىن ئەتىگىچە، ئەتىدىن
ئۆگۈنگىچە...

— ئەمىسى مەن نېمە قىلىمەن؟

— مەن مۇشۇنداق قىلىمەن.

ئەلىس ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئائىلاپ تىتىلداپ كەتتى. بۇ
دەلتىگە ھېچنېمىنى چۈشەندۈرگىلى بولىمغۇدەك دەپ
ئويلاپ، ئۆزى ئىشىكىنى ئېچىپ كىرىپ كەتتى.

ئىشىكتىن كىرگەندىلا بىر ئاشخانا بولۇپ ئىس - توـ

تەككە توشقانىدى. كىنەز خانىم ئۈچ پۇتلۇق كىچىك ئورۇـ
دۇقتا ئولتۇرۇپ بالا بېقىۋاتاتى. بىر موماي ئوچاق بېشىدا

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

چوڭ قازاندىكى شورپىنى ئىلەشتۈرۈۋاتاتتى.

— شورپىغا قارىمۇچ جىق سېلىنىپ كېتىپتۇ! —

ئەلس توختىماي چۈشكۈرۈپ ئارانلا شۇ گەپنى دېيمىلىدى.

كىنەز خانىممۇ پات — پات چۈشكۈرۈپ تۇراتتى، ھېلىقى

بۇۋاقمۇ بىر تەرەپتىن يىغلاپ، بىر تەرەپتىن چۈشكۈرەتتى.

پەقەت موماي بىلەن يوغان مۇشۇكلا چۈشكۈرمەيتتى، مۇشۇك

ئۇچاقنىڭ يېنىدا ھىجىيپ ياتاتتى.

كۈلگۈنچەك مۇشۇكى كۆرگەن ئەلس ھەيران بولۇپ،

ئېھتىيات بىلەن سورىدى:

— مۇشۇكىڭىز نېمىشقا مۇشۇنداق كۈلۈپ تۇرىدۇ؟

— باشقا يۇرتىنىڭ مۇشۇكى بولغاچقا كۈلۈپ تۇرىدۇ، —

دەپ جاۋاب بەردى كىنەز خانىم قوپاللىق بىلەن.

بۇ چاغادا موماي قازاننى ئېچىپ، قولىغا چىققانلىكى

نەرسىنى كىنەز خانىم ۋە بۇۋاققا قارىتىپ قالايمىقان ئانقىلى

تۇردى. لېكىن كىنەز خانىم قىلچە پەرۋا قىلىمايتتى، بۇۋاق

ئەسلىدىلا قاتتىق يىغلاۋاتقاچقا، ئۇ نەرسىلەرنىڭ بۇۋاققا

تەڭكەن — تەڭمىگەنلىكىنى بىلگىلى بولمايتتى.

لېكىن ئەلس قورقۇپ ئالاقزادە بولۇپ كەتتى. ئالدى.

راپ — تېنەپ:

— ۋايغان، نېمە ئىش قىلىۋاتىسىز؟ فاراك، يالىنىڭ ئۇرۇپ كاردىن چىقىرىپ بولدىڭىز!

— ھىم! — دېدى كىنهز خانىم قوپاللىق بىلەن، —
ھەممە ئادەم باشقىنى قويۇپ، ئۆز ئىشىغا كۆڭۈل بۆلگەن
بولسا يەر شارى هازىرقىدىنمۇ تېز ئايلانغان بولاتتى!

ئاندىن كېيىن كىنهز خانىم ناھايىتى يېقىمىسىز بىر
ئەللەي ناخشىسىنى ئېيتىشقا باشلىدى. ھەر مىسرانىڭ ئا-
خىرىدا بۇۋاقنى قاتىققى سىلكىپ قوياتتى. ئەللەي ناخشىسى-
نى توڭىتىپ، كىنهز خانىم بۇۋاقنى ئەلىستىڭ قۇچقىغا
تاشلاپ بەردى.

— ئالە، خالىسالاڭ بىرئاز كۆتۈرۈپ قوي، مەن هازىر
خانىش بىلەن توقماق توب ئوينىغىلى بارىمەن.

شۇنداق دەپ ئۇ ئۆيىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ كەتتى.
بۇۋاقنىڭ چىرايى غەلتىتە بولۇپ، كۆزلىرى كىچىك،
قۇلاقلىرى يوغان، بۇرنى ئۇزۇن، خارتىلداباپ نەپەس ئالاتتى.
يىلغىغاندا كۆزىدىن ياش چىقمايتتى، ھەممىشە خورتۇلداباپ تۇ-
راتتى. ئەلىس كۆپ ئويلاپ، ئاخىر «بۇ چوشقا كۈچۈكى
ئىكەن» دېگەن يەرگە كەلدى. بۇنداق نەرسىنى قۇچاقلاپ كۆ-
تۈرۈپ يۈرۈشىمۇ گەپ بولدىمۇ، ئەلىس ئۇنى يەرگە قويۇپ

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

بېرىپ، ئورماننىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى.

ئورمانلىقتا بىر مۇشۇكىنىڭ شاخ كەينىگە مۆكۈۋېلىپ

كۈلۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئەلىس ئۇنىڭدىن سورىدى:

— ئېيتىپ بەرسەڭ، بۇ يەردەن كېتىش ئۈچۈن قايىسى

يولدىن ماڭسام بولىدۇ؟

مۇشۇك ئوڭ پۇتى بىلەن كۆرسىتىپ تۇرۇپ: «ماۋۇ تە-

رەپتە شىلەپىچى بار» دېدى، سول پۇتى بىلەن كۆرسىتىپ

تۇرۇپ: «ماۋۇ تەرەپتە مارت توشقىنى ئولتۇرىدۇ»، «ھەر ئىكـ

كىلىسى ساراڭ» دەپ قوشۇپ قويىدى.

— ساراڭلارنىڭ يېنىغا بېرىشنى خالمايمەن، — دېدى

ئەلىس.

— ئۇنىڭغا ئامال يوق، — دېدى مۇشۇك، — چۈنكى بۇ

يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى ساراڭ. مەنمۇ ساراڭ، سەنمۇ

ساراڭ.

— ساراڭلىقىمنى نەدىن بىلىسىن؟

— سەن چوقۇم ساراڭ، بولمىسا بۇ ياققا يولىمايتتىڭ.

ئەلىس گەپ قىلىمدى، چۈنكى ئوپلىغانسىپرى گائىڭـ.

راپ قېلىۋاتاتتى. ئىككى مىنۇتتىن كېيىن ئەلىس مۇشۇكـ.

نىڭ كۆرسەتكىنى بويىچە، مارت توشقىنى تۇرىدىغان تەرەپكە

39

قاراپ ماڭدى. «مارت توشقىنى ئىنتايىن قىزىق بولسا كېرەك، چۈنكى ھازىر ماي ئېبى، ئۇ ئۇنچىۋالا ساراڭلىق قىلماس» دەپ ئويلىدى. خېلى ماڭغاندىن كېيىن مارت توشقىنىنىڭ ئۆيىنى كۆردى: ئۆينىڭ تۇرخۇنى توشقاننىڭ قولى - قىغا ئوخشaitتى. ئۆڭزە توشقان تۆكىدە يېپىلغانىدى. ئۆي ناھايىتى چوڭ بولۇپ، ئەلىس يېقىن بېرىشقا پېتىنالماي، سول قولىدىكى موگۇنى بىر چىشىلەم يەپ، ئىككى چى ئې - گىزلىكتە بولۇۋالدى - دە، ئۆيگە قاراپ ئېوتىيات بىلەن ماڭدى.

ساراڭلارنىڭ چاي زىياپىتى

ھېلىقى ئۆينىڭ ئالدىدىكى دەرەخ تۈۋىگە شىرە قوپۇلغا.
 نىدى. مارت توشقىنى بىلەن شىلەپىچى ئۇ يەردە چاي ئىچىدە
 شىۋاتاتتى. بىر ئۇيقوچى چاشقان ئۇلارنىڭ ئوتتۇرسىدا
 قاتىسىق ئۇخلاۋاتاتتى. ئۇلار ئۇنى تىرىنچۈك قىلىپ، قوللىرىدە
 نى ئۇستىگە ئارتىۋالغان حالدا، پارالىق سېلىشىپ ئولتۇراتتى.
 ئۇزۇنچاق شىرە خېلى چوڭ بولسىمۇ، بىر بۇرجهكە
 قىسىلىشىۋالغانىدى. ئۇلار ئەلىسىنى كۆرۈپ: «جاي قالمىدى،
 جاي قالمىدى» دەپ چۈرقىرىشىپ كەتتى.

ئەلىس خاپا بولۇپ:

— جاي جىق تۇرمامدۇ، — دېگىنچە توشقاننىڭ يېنىدە
 دىكى يۇمىلاق ئورۇندۇقتا ئولتۇردى.

مارت توشقىنى ئەلىسىنىڭ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ،
 قىزغىنىلىق بىلەن.

— ھاراق ئىچەمسەن؟ — دېدى.

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

ئەلىس شىرەگە زەن سېلىپ قارىدى، شىرەدە چايدىن باشقۇ ھېچنېمە يوق ئىدى.

ئەلىس سەل خاپا بولۇپ: «هاراق يوق تۈرۈپ، ئادەمنى هاراققا تەكلىپ قىلىش ئەدەپسىزلىك بولمامدا؟» دېدى.

— سېنىڭ ھېچبىر تەكلىپسىز ئولتۇرغىنىڭنىڭ ئۆزى ئەدەپسىزلىك، — دېدى مارت توشقىنى جاۋابىن.

— شىرەگە شۇنچىۋالا چىنە - قاچا تىزىپ قويۇپسىلەر.

مېھمان ئۈچىڭلارلا ئەمەسسىلەر؟ — دېدى ئەلىس.

شىلەپىچى بۇ گەپنى ئاخلاپ كۆزىنى چەكچەيتتى.

لېكىن ئەلىستىن:

— بۇگۇن ئايغا نەچچە؟ — دەپ سورىدى.

دۇنيا بالسلا رئە دەپىياتىدىكى مەمۇر

— ئايغا تۆت بولدى، — ئەلىس ئوپلىنىۋېلىپ حەۋا ئەلىس، — بىردى. شىلەپىچى:

— ئىككى كۈننى خاتا ئېيتتىڭ! — دېگەندىن كېيىن خاپا بولۇپ مارت توشقىنىغا:

— ساڭا ئېيتىپ قوياي، سائەتنى سېرىقمايغا چىلاشقا بولمايدۇ، — دېدى.

— لېكىن بۇ دېگەن ئەڭ ياخشى سېرىقماي تۇرسا، — دېدى مارت توشقىنى ناھايىتى كەمەتلەرلىك بىلەن.

— لېكىن بىرمۇنچە بولكا ئۇۋاقلىرى كىرىپ كەتتى. بولكا توغرىيدىغان پىچاقنى سائەتنى مايلاشقا ئىشلەتمەسىلىكىڭ كېرەك ئىدى.

مارت توشقىنى سائەتنى ئېلىپ ئىستاكانغا بىردهم چىلىغاندىن كېيىن، ئىستاكاندىن ئېلىپ ئىنچىكىلەپ قا-راشقا باشلىدى.

— بۇ سائەتتىن كۈننى كۆرگىلى بولىدىكەن، لېكىن سائەتنىڭ نەچچە بولغانلىقىنى كۆرگىلى بولمايدىكەنغا؟ — دەپ ئەجەبلىنىپ سورىدى ئەلىس.

— سائەتنىڭ نەچچە بولغانلىقىغا قاراپ نېمە قىلىدۇ؟ — دېدى شىلەپىچى غودۇڭشۇپ.

— سائەتنىڭ نەچچە بولغانلىقىغا قارىمىساڭلار ۋاقتىنى

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

ئىسراپ قىلىۋېتىسىلەر، — دېدى ئەلىس سەممىيلىك بىلەن.

— ئەگەر سەنمۇ ۋاقت بىلەن بىزدەك تونۇش بولغان بولساڭ، — دېدى شىلەپىچى، — ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش ھەق قىدە گەپ قىلىمغان بولاتتىڭ.
— بۇ نېمە دېگىنىڭ؟

— سەن ئەلۋەتتە چۈشەنەيسەن، — دېدى شىلەپىچى تە كەببۈرلۈق بىلەن، — پەرەز قىلىشىمچە سەن ۋاقت بىلەن سۆزلىشىپىمۇ باقىغاندەك قىلىسەن.

— راست، سۆزلىشىپ باقىدىم. لېكىن مۇزىكا ئۆگەندە ۋاقتىقا كەلتۈرۈپ چالاتتىم، — دېدى ئەلىس.

— ئۇنى چېلىۋەرسەڭ ئۇ ئۇنامتى؟ — دېدى شىلەپىچى سۆزىنى دۈاملاشتۇرۇپ، — ئۇنىڭ بىلەن ئاغىنىدارچىلىقىڭ ياخشىراق بولسا، ۋاقتىنىڭ قانداق بولۇشىنى ئارزو قىلساك شۇنداق بولىدۇ. مەسىلەن: ئەتىگەن سائەت يەتتىدە سەن مەك تەپكە بېرىشىڭ كېرەك. ئەگەر ۋاقتىنىڭ قولىقىغا بىر ئېغىز ياخشى گەپ قىلىپ قويىدىغان بولساڭ، «دېرىرىدە» پىرقىراپ، سائەت 11 يېرىمغا كېلىدۇ. بۇ دەل تاماق يەيدىغان ۋاقت.

— لېكىن قورسىقىم ئاچمىغان تۇرسا، — دېدى ئەلىس.

دۇنيا بالسلار ئەدەپىياتىدىكى مەمەنۇر بىڭىزلىرى

— دەسلەپتە ئاچماسلىقى مۇمكىن، — دېدى شىلەپچى مەيۇسلى ناھايىتى كۈچەپ چۈشەندۈرۈپ، — لېكىن سائەتنى 11 يىپىمدا قانچىلىك تۇرغۇزساڭ بولۇپرىدۇ.

— سەن شۇنداق قىلامتىڭ؟

— ئۇنداق قىلالمايمەن، — دېدى شىلەپچى مەيۇسلى نىپ، — بىر قېتىم ناخشا ئېيتقاندا خاتا ئېيتىپ قويۇپ، ۋا- قىتىنى رەنجىتىپ قويدۇم، شۇنىڭدىن بۇيان ئۇنىڭدىن بىر نېمە تەلەپ قىلسام ئۇنۇمайдىغان بولۇۋالدى. شۇڭا ھازىر ۋاقتىت ھەمىشە ئالتىدە تۇرىدۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاب، ئەلىس شىرەدە نېمە ئۆچۈن شۇنچە كۆپ ئىستاكان، چەينە كلەرنىڭ تۇرغانلىقىنى چۈشەندى. چۈنكى ئالتكە دەل چاي ئىچىدىغان ۋاقتىت ئىدى.

بۇ چاغدا مارت توشقىنى ئەسنسەپ تۇرۇپ گەپ قىستۇر- دى: «باشقا گەپ قىلایلىچۇ، ئۇيقوچى چاشقان ھېكايدە ئېيتىپ بەرسۇن».

بۇ چاغدا ئۇلار ئۇيقوچى چاشقاننىڭ بۇرنىغا ئىسىسىق چاي قۇيدى، چاشقان كۆزىنى ئېچىپ، ئۇزۇن ئەسنسىۋېتىپ ھېكايسىنى باشلىدى.

— بۇرۇنىنىڭ بۇرۇنىسىدا ئۈچ ئاچا - سىڭىل ئۆتۈپتى- كەن، ئۇلار بىر قۇدۇقتا تۇرىدىكەن...

شۇنداق دەپ قويۇپ ئۇيقوچى چاشقان كۆزىنى يۇمۇپ ئۇخلاشقا باشلىدى. شىلەپىچى ئۇنىڭ بۇرۇتنى قاتىقق تارتى. ۋېدى، ئۇيقوچى چاشقان چىرقىراپ ئويغىننىپ ھېكايىسىنى داۋاملاشتۇردى. شۇنداق قىلىپ بىردهم سۆزلەپ، بىردهم ئۇخلاپ قانچىلىك ۋاقتىنىڭ ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى بىلمىدى. ئەلىس بۇلارغا قاراپ ئولتۇرۇۋېرىپ بىك زېرىكىپ كېتىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ ماڭىدى، نەچچە قەدەم مېڭىپ، كەيىنگە قاراپ ئۇلارنىڭ ھەدەپ قاتىقق ئۇخلاۋاتقان ئۇيقوچى چاشقاننى چەينەككە تىقىۋاتقانلىقىنى كۆردى.

ئەلىس ئورمانلىقتىكى يولدا كېتىۋېتىپ، يوغان دەرەختىنىڭ ئۇستىدىكى بىر ئىشىكىنى كۆرۈپ قالدى - ده، ئىشىك تىن كىرىپ كەتتى.

ئىشىكىنىڭ ئىچى باشقى جاي ئەمەس، ئۇ بۇرۇن يىغىلە. غان ئۆي ئىدى. ئۇ ھېلىقى ئەينەك شىرىنلىك يېنىدا تۇرۇپ ئۆز - ئۆزىگە «ئەمدى ئوبدان ئوينىۋالىدىغان بولدۇم» دەپ، ئالتون ئاچقۇچنى ئېلىپ باغنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. ئاندىن ئواڭ يانچۇقىدىكى موگۇدىن بىر چىشلەم يەپ، بىر چى كەلە. گۇدەك پاكارلىغاندا ھېلىقى تار يول بىلەن مېڭىپ، چىرايدى لىق باغقا ئاخىر يېتىپ باردى.

خانىشنىڭ تۈقماق توب مەيدانى

باقچىنىڭ ئىشىكىگە يېقىن يەردە ئاق ئېچىلغان بىر تۈپ چوڭ ئەتىرگۈل دەرىخى بار ئىدى. لېكىن ئۈچ باغۇن گۈللەرنى قىزىلغا بوياؤاتاتى. ئەلىس بىردهم قاراپ تۈرۈپ ھېچنېمىنى چۈشىنەمە ئۇلاردىن سورىدى.

— ھەي، — دېدى ئۇلارنىڭ بىرى، — قاراڭ خېنىم، بۇ يەرگە قىزىل ئەتىرگۈل تىكىش كېرەك ئىدى، بىز ئېقىنى تىكىپ قويۇپتۇق، ئەگەر خانىش بىلىپ قالسا كاللىمىزنى ئالىدۇ. شۇڭا ئۇ يېتىپ كەلمەستە...

گەپ شۇ يەرگە كەلگەندە بىرسىنىڭ تۈيۈقىسىز ۋارقىرىـ

غىنى ئاڭلاندى:

— خانىش كەلدى! خانىش!

ھېلىقى ئۈچى دەرھال يەرگە يۈكۈنۈشتى. خانىشنى كۆرۈپ بېقىش ئۇچۇن ئەلىس ئەتراپقا قاراشقا باشلىدى.

ئالىنىڭ خىالي سەرگۈزەشتلىرى

ئالدى بىلەن كالتەك كۆتۈرۈۋالغان ئون ئەسکەر، كەينىدە.
دىن ئون ئەمەلدار، ئۇلارنىڭ كەينىدىنلا ئون شاھزادە ۋە مە-
لىكە، ئۇلارنىڭ كەينىدىن نورغۇن مېھمان كېلىۋاتاتتى. ئاق
توشقانمۇ شۇلارنىڭ ئارسىدا ئىدى. ئۇلارنىڭمۇ كەينىدىن
تاجنى ئىككى قوللاب تۇتۇۋالغان قىزىل يۈرەك (تاپان) ياسا-
ۋۇل، ئىڭ ئاخىرىدا پادشاھ بىلەن خانىش كېلىۋاتاتتى.

قوشۇن ئەلسىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلگەندە، ھەممىسى
توختاپ ئۇنىڭغا قارىدى. خانىش قوپال تەلمىپپۇزدا:

— بۇ قىزچاق كىم بولىدۇ؟ — دەپ سورىدى.

ئەلىس ئەدەپ بىلەن جاۋاب بىردى:

— ئاللىلىرىنىڭ بەختى زىيادە بولغاي، ئىسمىم ئەلىس
بولىدۇ.

— ياخشى، سەن توقماق توب ئوبىناشنى بىلەمسەن؟ —
دەپ سورىدى خانىش.

— بىلىمەن، — دېدى ئەلىس ئېھتىيات بىلەن.

— ئۇنداق بولسا، — دېدى خانىش ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ، —
بۇياققا كەل!

ئەلىس سەپكە قوشۇلدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدە
«بۇگۈن ھاۋا ئەجىب ياخشى - ھە!» دېگەن بوش ئاۋاز ئاڭلاندى.

49

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

ئۇ كەينىگە قارىدى، ئەسلىدە ئۇنىڭغا ھېلىقى ئاق توشقان گەپ قىلىۋاتاتتى. توشقان ئۇنىڭ ئۆيىگە كىربپ چاتاڭ تاپقان ئەلىس ئىكەنلىكىنى تونۇمىدى. «شۇنداق» دېدى ئەلىس «كىنهز خانىم قېنى؟» دەپ سورىدى كىنهز خانىمنى يادىغا ئېلىپ.

— كىنهز خانىم ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىپ، تۈرمىگە قاماب قويۇلدى، — دېدى ئاق توشقان ئېھتىيات بىلەن، — چۈنكى ئۇ خانىشنى بىر كاچات سالغانىدى... گەپ شۇ يەرگە كەلگەنده خانىش گۈلدۈرمامىدەك ۋارقى.

رىدى:

— كۆپچىلىك ئورنۇڭلارغا بېرىپ تۈرۈڭلار!
شۇنىڭ بىلەن ھەممىسى ئۇياق - بۇياققا يۈگۈرۈپ، پاتى-
پاراق بولۇپ كەتتى. بىر ~ ئىككى مىنۇتتن كېيىن ئۆز
جاينى تېپىشتى. شۇنىڭ بىلەن توب ئويناش باشلاندى. بۇ
دۇنيا بويىچە ئەڭ غەلتە توب مەيدانى ئىدى: يەر ئېگىز -
پەس، ئازراقىمۇ تۆز يېرى يوق ئىدى. تىرىك كىرپە توب قى-
لىنغان، قىزىل قاقىر كالتىك قىلىنغان، ئەسکەرلەر ئېگى-
لىپ تۆت ئاياغلىق بولۇپ ۋاراتا ھاسىل قىلغانىدى. خانىش
دائىم ئاچقىقلاب، ھەر مىنۇتتا دېگۈدەك: «ئۇنىڭ كاللىسىنى

ئېلىڭلار، كاللىسىنى ئېلىڭلار!» دەپ ۋارقىرايىتى: توبىنى بۇنداق ئويناش ئۈسۈلدىن ئەلس گائىڭىرىپ قالدى. ئۇ بىرەر يول تېپىپ تىكىۋەتمەكچى بولدى. شۇ ئەمسىندا بوشلۇقتا كۈلگۈنچەك مۇشۇكىنىڭ بېشى تۈيۈقىسىز پەيدا بولۇپ قالدى. ئۇ كۈلۈپ تۈرۈپ ئەلىسقا: — سېنىڭچە قانداقرالقىمن؟ — دېدى.

ئەلىس سەممىيلىك بىلەن جاۋاب بەردى:
— مېنىڭچە ئۇلار ئادىل ئوينىمايدىكەن، ھەمىشە ئۇرۇ-
شدىكەن، قائىدىسىمۇ يوق ئىكەن.

— خانش ساڭا يارىدىمۇ؟ — دەپ سورىدى بوش ئاۋازدا.
— ئۇنى ئازراقىمۇ ياقتۇرمىدىم. ئۇ ناھايىتى... — ئۇ
كېينىدە خانىشنىڭ تىڭشاۋاتقانلىقىنى سېزىپ قالدى — دە،
دەرھال گېپىنى ئۆزگەرتىۋالدى، — توپقا ناھايىتى ئۇستى.
كەن، مەن ئۇنىڭغا ھەرگىز تەڭ كېلەلمىگۈدە كەمن.

خانش کولومسیرهپ:
— کیم بىلەن گەپلىشىۋاتىسىن؟ — دەپ سورىدى.
— ئاۋۇ دوستۇم — كۈلگۈنچەك مۇشۇك بىلەن.
حەتىتە تېۋغان يادىشاھ:

— ئۇ ماڭا ياقمىدى، بىرەق، خالىسا، قولۇمنى سۆيپ قويىسا بولىدۇ، — دېدى.

ئالسىنەك خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

— سۆيىمەيمەن، — دېدى مۇشۇك.

— ئەمىسە كاللاڭنى ئالىمەن، — دېدى غەزەپلەنگەن پادىد.

شاھ.

پادشاھ جاللاتنى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن ئۇ يەردىن كەتتى. ئەلىس ييراقتىن خانىشنىڭ «كاللىسىنى ئېلىڭلار!» دەپ ۋارقىرىغىنى ئاڭلاب، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان ئۈچ ئادەمنى كۆرۈپ باققىلى باردى. ئۇ يېنىپ كەلگەندە پادشاھ جاللات بىلەن تاكاللىشۇراتتى.

— تېنى يوق كاللىنى كەسكىلى بولمايدۇ، — دەيتتى جاللات.

— كاللىسى بولغانىكەن كەسكىلى بولىدۇ! — دەيتتى پادشاھ.

ئەلىس ئۇلارغا نەسەھەت قىلغۇدەك گەپ تاپالماي:

— بۇ كىنەز خانىمنىڭ مۇشۇكى، ئەڭ ياخىسى شۇ-نىڭدىن سوراڭلار، — دېدى.

شۇنىڭ بىلەن پادشاھ جاللاتقا بۇيرۇدى:

— ئۇ تۈرمىدە، ئۇنى ئېلىپ كەل!

جاللات ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ كەتتى. لېكىن كىنەز خانىم كەلتۈرۈلگەندە بولسا بوشلۇقتىكى مۇشۇكىنىڭ بېشى پۇتونلەي غايىب بولغاندى. پادشاھ بىلەن جاللات ھەممە

يەرنى ساراڭلاردەك ئاختۇرۇشقا باشلىدى، باشقۇرا توب ئۈچىن
غىلى كەتتى.

خانىش كىنەز خانىمنى كۆرۈپ قېلىپ «كاللاڭنى ئالايمۇ ياكى دەرھال كۆزۈمدىن يوقىلامسىن؟» دەپ ۋارقىردى.

مدى.

كىنەز خانىم ئەلۋەتنە كاللىسىنىڭ ئېلىنىشىنى خالدە
مايتتى، ئۇ دەرھال يوقالدى.

خانىش ئەلسى بىلەن مەيداندا داۋاملىق توب ئوينىدى.

خانىش توختىماي ئۇرۇشۇپ تۇراتتى، ھېلى بۇنىڭ «كاللىسى-

نى ئېلىڭلار!» دەپ ۋارقىرسا، ھېلى ئۇنىڭ «كاللىسىنى ئې-
لىڭلار!» دەيتتى. ئاخىرىدا پادشاھ، ئەلسى، خانىشتىن باشقا

ھەممە ئادەم دېگۈدەك ئۇلۇم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىدى.

بۇ چاغدا خانىش ئەلسىقا دەرغەزەپ بىلەن:

— مەن قايىتىپ ئۇلارنىڭ ئادەم ئۇلتۇرۇشىنى نازارەت
قىلىمەن، — دېدى.

ئەلسى يالغۇز زېرىكىپ تۇرغاندا، يىراقتىن «سوراق
باشلاندى، دېلۇنى سوراق قىلىش باشلاندى!» دېگەن ئاۋاز ئاڭ-

لاندى.

ئەلسى ئاۋاز ئاڭلانغان تەرەپكە قاراپ يۈگۈردى.

سوراق

ئەلىس سوراچخانىغا كىرىپ، تاپان پادشاھ بىلەن خا-
نىشنىڭ تەختتە ئولتۇرغانلىقىنى، يەنە نۇرغۇن زاسېداتىل ۋە
چەتىن ئاخلىغۇچىلارنىڭ بارلىقىنى كۆردى. ئۇ يەردە ھەر
خىل قۇشلار، ھايۋانلار، قارتىلار بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئالدىدا
تۇرغان تاپان ياساۋۇل زەنجىر بىلەن باغانلىقان بولۇپ، يېنىدا
بىر ئەسكەر ئۇنى ساقلاۋاتاتتى. پادشاھنىڭ يېنىدا بىر قولىدا
دا قېلىن قەمەزگە يېزىلغان ئالاقىلەرنى، يەنە بىر قولىدا
مس كانىينى تۇتۇپ توشقان تۇراتتى. سوراچخانىنىڭ ئوتتۇر-
سىدىكى شىرىننىڭ ئۇستىگە بىر تاۋاققى گۆشىنان قويۇلغاندى.
پادشاھ سوتچى، 12 ئادەم زاسېداتىل ئىدى.

12 زاسېداتىلنىڭ ئالدىدا خەت يازىدىغان بىردىن تاش
تاختاي بولۇپ، ھەممىسى بېشىنى ئېگىپ بىر نېمىلەرنى يې-
زىۋاتاتتى.

دۇنيا بالسلار ئەدەپىياتىدىكى مەمەنۇر بېكالىسىر

ئەلىس بۇ 12 ئادەمگە قاراپ، يېنىدىكى قىتىلى سۈمۈرلۈچ دەن سورىدى:

- سوراق باشلانىغان تۇرسا، ئۇلار نېمە يېزىۋاتىدۇ؟
- ئۇلار سوراق تۈگىگەندە ئۇنتۇپ قېلىشتىن ئەنسىدە.
- رەپ ئۆزىنىڭ ئىسىملىرىنى يېزىۋاتىدۇ، — دېدى قىزىل سۈمۈرغ.

— ۋۇ، گالۋاڭلار! — ئەلىس تىللەدى يۇ، دەرھال ئاغزىدە. چۈنكى ئاق توشقان «جىم بولۇڭلار!» دەپ توۋلاۋا تاتتى.

ئەلىس زاسېداتىلارنىڭ كەينىگە تۇيدۇرماي بېرىپ، پۇ-تىنىڭ ئۈچىدا دەسىسەپ تۇرۇپ، ئۇلارنىڭ «ۋۇ، گالۋاڭلار» دەپ يېزىپ قويغانلىقىنى كۆردى. بىر زاسېداتىل تېخى «گالۋاڭ» نى قانداق يېزىشنى بىلەمەي، يېنىدىكىدىن سوراپ ئاران يازدى.

بۇ چاغدا پادشاھ «پەرمانچى شىكايدەنامىنى ئوقۇيدۇ» دەپ جاكارلىدى.

ئاق توشقان كانايىنى بىر چېلىۋېتىپ، قېلىن قەغەزنى ئاجتى - دە، ئوقۇشقا باشلىدى:

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

مەزىلىك گۆشنان پىشۇردى،
تاپان خانىش گۆش توغراب.
ياساۋۇلنىڭ يېگۈسى كەپ،
ئېلىپ كەتتى ئوغربلاپ!

ئارقىدىنلا پادىشاھ زاسېداتىلغا «بىرىنچى گۇۋاھچىنى
كەلتۈرۈڭلار!» دېدى.

ئاق توشقان كانىينى ئۈچ قېتىم چېلىپ «بىرىنچى گۇـ
ۋاھچى چىقسۇن» دەپ ۋارقىرىدى.

بىرىنچى گۇۋاھچى ھېلىقى شىلەپىچى ئىدى. ئۇ بىر
 قولىدا ئىستاكان، بىر قولىدا بولكا كۆتۈرۈپ كىرىپ كەلدى - دە:
— پادىشاھ ئالىلىرى ئەپۇ قىلسلا، سىلەر مېنى چا.
قىرغاندا تېخى چېيىمنى ئىچىپ بولالىمغانىدىم.
— سەن چايىنى قاچان ئىچىشكە باشلىغان؟ — دەپ سوـ
رىدى پادىشاھ.

— مېنىڭچە 3 - ئايىنلە 14 - كۈندىن تارتىپ ئىچىشـ
كە باشلىغان.

— ياق، 15 - كۈندىن باشلاپ، — دېدى چەتتە تۇرغان

مارت توشقىنى.

— ياق، 16 - كۈندىن باشلاپ، — دېدى ئويقۇچى
چاشقان.

زاسىپاتىللار بۇ سانلارنى خاتىرىلىۋېلىپ، ئاندىن
قوشۇپ، نەچچە يۈەن، نەچچە مو، نەچچە پۇڭ، نەچچە لىغا
سۇندۇرۇپ چىقتى.

پادشاھ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئەمىسە ئىسپاتىڭنى تېز سۆزى، بولمىسا دەرھال
جېنىڭنى ئالىمەن.

بۇ گەپ شىلەپىچىنى قورقىتىۋەتتى، ئۇ ھودۇقۇپ كەتى
كەنلىكتىن بولكىنى چىشلەيمەن دەپ ئىستاكاننى چىشلىۋال
دى.

دەل شۇ چاغدا ئەلىس سەل غەلتىلىك ھېس قىلىشقا
باشلىدى، ئۇنىڭ بويى ئۆسۈۋاتاتتى، ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان
ئويقۇچى چاشقان خاپا بولۇپ «مېنى بۇنداق قىستىما، نەپەس
ئالالمايۇراتىمەن» دېدى.

ئەلىس ئۆزىرخالىق ئېيتتى:

— مېنىڭ ئامالىم يوق، مەن ئۆسۈۋاتىمەن.

— لېكىن ئۆسۈشنىڭمۇ چېكى بولۇشى كېرەكقۇ، كىم

ئەلسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

ساشا ئوخشاش بۇنداق كېلەڭسىز ئۆسىدۇ، — ئۇيقۇچى
چاشقان ئاچچىقىدا ئورنىدىن تۇرۇپ، سوراچانىنىڭ نېرىقى
چېتىگە كەتتى.

سوراچ داۋاملىشىۋاتاتى، لېكىن سورىغانسېرى سوراچ
تېمىدىن چەتنەپ كەتتى.

شىلەپىچى تىترەپ تۇرۇپ ئىلتىجا قىلدى:
— مېنىڭچە، چېيىمنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن
مەندىن گەپ سورىساڭلار.

پادشاھ «سەن كەتسەڭ بولىدۇ» دېيىشىگە شىلەپىچى
چوشۇپ قالغان ئايىغىغا قارىماي سوراچانىدىن يۈگۈرۈپ
چىقىپ كەتتى.

پادشاھ يەنە توۋلىدى:
— ئىككىنچى گۇۋاھچىنى كەلتۈرۈڭلار!
ئىككىنچى گۇۋاھچى كىنەز خانىمنىڭ ئاشخانىسىدىكى
قېرى موماي ئىدى. ئۇنىڭ قولىدىكى قارىمۇچ قۇتسىسى يېنىد
دىكى ئادەملەرنى چۈشكۈرتۈۋەتتى.

— ئىسپاتلىرىڭنى سۆزلە، — دېدى پادشاھ.
— سۆزلىمەيمەن!

— گۇشنانىنىڭ قىيىمىسى نېمىدە قىلىنغان؟

دۇنيا بالسلار ئەدەپ سىاتىدىكى مەشھۇر بىلەسلىرى

— ھەممىسىنى قارىمۇچتا قىلغان.
— شىرنىدە! ئۇنىڭ كەينىدىن مۇگىدەۋاتقان بىرسىجىنىڭ
ئاۋازى ئاڭلاندى.

— ئۇيىقۇچى چاشقاننىڭ گېلىنى بوغۇۋېتىڭلار، — دەپ
ۋارقىراپ كەتتى خانىش، — بۇرۇتلرىنى پاكىز يۈلۈۋېتىپ،
كاللىسىنى ئېلىڭلار!

شۇنىڭ بىلەن سوراچخانىدا بىر نەچە مىنۇتقىچە غەلۋە
كۆتۈرۈلدى. ھەممىيەلەن جىمىغاندا مو ماي ئاللىقاچان قېچىپ
كەتكەندى.

— كارىڭلار بولمىسۇن، — دەپ ۋارقىرىدى پادشاھ، —
يەنە بىر گۇۋاھچىنى كەلتۈرۈڭلار!
ئاق توشقان ئىسىملىككە قاراپ چىقىپ، يۇقىرى زىل
ئاۋازدا «ئە... لىس» دەپ تۆۋىلىدى.

سوراقخانىدىكى ئالىتوبىلاڭ

ئەلىس تۇيۇقسىز ئىسمىنى ئاڭلاب ھودۇقۇپ ئالدىراپ ئورنىدىن تۇرغاندۇ، كۆڭلىكى زاسېداتىللارنىڭ ئۈستىلىنى ئۇرۇۋەتتى. زاسېداتىللار ئاڭلاب ئولتۇرغانلارنىڭ ئۈستىگە يىقىلىپ، پاتىپاراق بولۇپ كەتتى.

زاسېداتىللار ئۆمىلەپ قوپۇپ، تاشتاختا، قەلەملەرنى تېپىۋالغاندىن كېيىن، پادشاھ ئەلىستىن سورىدى:

— بۇ ئىشنى بىلەممسەن؟

— بىلەمەيمەن، — دېدى ئەلىس.

— ھېچنېمىنى بىلەممسەن؟

— ھېچنېمىنى بىلەمەيمەن!

پادشاھ بىر دېپەرنى قولغا ئېلىپ، ئەستايىدىللىق بىلەن ئوقۇشقا باشلىدى: «42 – ماددا، بويى بىر چاقىرىمىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكى ئادەم سوراقخانىدىن چىقىپ كېتىشى

كېرەك».

— مەن بىر چاقىرىم كەلمەيمەن! — دېدى ئەلىس
— كېلىسەن! — دېدى پادشاھ.

— ئىككى چاقىرىمغا يېقىنىلىشپ قالدىڭ، — دەپ
سوڭ قىستۇردى خانىش.

— شۇنداق بولغاندىمۇ كەتمەيمەن، — دېدى ئەلىس، —
بۇ ئەزەلدىن بار قائىدە ئەمەس، بۇنى ئۆزۈڭ چىقىرىۋالغان!
— مانا مۇشۇ كىتابقا پۇتولگەن كونا قائىدە، — پادشاھ.
نىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى، ئۇ تىترەڭگۈ ئاۋازدا زاسېداتىلـ
لارغا:

— سىلەر ئالدى بىلەن ئۇنىڭ گۇناھىنى بېكىتىڭلار! —
دېدى.

بۇ چاغدا ئەلىس ناھايىتى چوڭلاپ، ئۇلاردىن قورقمايدىـ
غان بولۇپ قالغانىدى. شۇڭا ئۇ پادشاھنىڭ سۆزىگە لوقما
سېلىپ:

— جۆيلۈۋاتىسىن، ئالدى بىلەن گۇناھ بېكىتىش دېگەن
قانداق گەپ؟ — دېدى.

خانىشنىڭ ئوغىسى قايناتپ، چىرايى تاتىرىپ: «ئاغزىڭـ
نى يۇم!» دەپ ۋارقىرىدى.

— يۇممایمەن! — دېدى ئەلىسمۇ ۋارقىراپ.

ئالىسىنگ خىالىي سەرگۈزەشتلىرى

خانىش «ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىڭلار!» دەپ جېنىنىڭ
بارىچە تۋەللىدى.

لېكىن ھېچكىم قول سېلىشقا پېتىنالىمىدى.
ئەلىس چوڭلاب ئەسلىگە كېلىپ قالغان بولغاچقا، ئەيى
مەنمەستىن:

— سىلەردىن كىم قورقىدو، سىلەر قەغەز قارتىن
باشقا نەرسە ئەمەس! — دېدى.

ئەلىس شۇ گەپنى قىلىۋاتقاندا، قەغەز قارتىلار بوشلۇققا
كۆتۈرۈلۈپ ئۇنىڭ ئۈستىۋېشىغا يېغىشقا باشلىدى. ھەم
چۆچۈش، ھەم غەزپىلىنىش ئىچىدە قالغان ئەلىس قارتىلارنى
توسۇش ئۈچۈن قوللىرىنى پۇلاڭلىتىپ ۋارقىرىۋەتتى...
كۆزىنى ىېچىپ، ئۆزىنىڭ ئۆستەڭ بويىدا بېشىنى ھە.
دىسىنىڭ يوتىسىغا قويۇپ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى بىلدى. ھە.
دىسى ئەلىسىنىڭ يۈزىگە چۈشكەن يۈپۈرماقنى ئېلىۋېتىپ:
— كۆزۈڭنى ئاچ ئوبىدان سىڭلىم، ئەجەب جىق ئۇخلاپ
كەتتىڭخۇ؟ — دېدى.

ئەلىس نازۇڭ تەلەپپۈزدە:

— غەلتە چۈش كۆرۈپتىمەن، — دەپ باياتىن چۈشىدە
كۆرگەن كارامەتلەرنى ھەدىسىگە بىر باشتىن سۆزلەپ بەردى.

پیشی نهشترگه قوشومچه سوز

«دونيا بالسلاير ئەدەبپىاتىدىكى مەشهر ھېكايلەر» دېگەن بۇ بىر يۈرۈش كىتابنى بۇنىڭدىن 50 يىل ئىلگىرى شاڭخەي يۈڭشىياڭ نەشريياتىنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن تۆزۈپ تەرجىمە قىلغانىديم. 1 - توپلامدىكى ئون كىتاب 1948 - يىلى 7 - ئايادا تولۇق نەشر قىلىنىپ بولغاندىن كېيىن، 2 - توپلامدىكى ئون كىتابتنىن بەشى نەشر قىلىنىدى. 1949 - يىلى 5 - ئايادا شاڭخەي ئازاد بولغاندىن كېيىن، شاڭخەيدىكى ئىشچىلار ھەرىكتى بىلەن بەند بولۇپ كېتىپ، داۋاملىق يېزىشقا ۋاقىت چىقىرالمىدىم.

«دونيا باللار ئەدەبىياتىدىكى مەشھۇر ھېكايلەر» ٥٥،
دونيايدىكى تەربىيىتچى ئەھمىيەتكە ئىگە مەشھۇر باللار ئەدەبى-
يياتى ئەسەرلىرىنى ئاساس قىلغان ياكى مەزمۇنى باللار پسى-
خىكىسىغا يېقىنلىشىدىغان مەشھۇر ئەسەرلەرنىڭ جەۋەھەرلى-

ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتلىرى

رىدىن ئاددىي، ئاممىباب ھەم ئەدەبىي تۈسکە ئىگە قىلىپ تۈزۈپ تەرجىمە قىلىپ، باشلانغۇچ ۋە ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇ- غۇچىلىرىغا تىل - ئەدەبىيات دەرسىنىڭ دەرسەتىن سىرتقى ئوقۇشلۇقى قىلىپ يېزىشنى نىيەت قىلغانىديم. تۈزۈپ تەر- جىمە قىلغاندا، ئەسەر ھەجمىنى كۆپلەپ قىسقاراتىشقا توغرا كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەسلىي ئاپتۇرنىڭ پېرسوناژلار ئوبرازىنى سۈرەتلىشى ۋە ھېكاينى بايان قىلىشنىڭ مۇ- كەممەللەتكىگە نۇقسان يەتكۈزۈپ قويىما سلىققا، بالىلارنىڭ ئەڭ قىسقا ۋاقت ئىچىدە دۇنيادىكى نۇرغۇن مەشھۇر ئەسەر- لەرنىڭ جەۋەھەرلىرىدىن ھۇزۇر ئېلىپ، ئۇلارنى يېقىن كەلگ سىدە مۇشۇ ئەسەرلەرنىڭ ئەسلىنى ئوقۇشقا يېتەكەلەشنى مەقسەت قىلىدىم. 1 - توپلامىدىكى ئون كىتاب نەشرىدىن چىقىپ ئىككى ئايىدىن كېيىن قايتا بېسىلدى، ئون ئايدا ئالتە قېتىم بېسىلدى، تەيۋەندىلا 70 مىڭ پارچە سېتىلدى. بۇ يىل 4 - ئايىدا دەقىر ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتى مەن بىلەن ئالاقىلىشىپ، بۇ كىتابلارنى قايتىدىن تىزدۈرۈپ نەشر قىلدۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدى. رازىلىقىمنى ئالغاندىن كېيىن، كۆپەيتىپ بېسىلغان نۇسخىسىنى ئەۋەتىپ بەردى. 50 يىل ئىلگىرى ئالدىراپ - تېنەپ يېزىلغان ئورىگىنالارنى

كۆرۈپ، ھەربىر كىتابنى نەچچە قېتىمدىن ئوقۇپ، ئىمال ئەم
ھەتتىن تۈزىتىش كىرگۈزۈم ۋە تىلىنى راۋانلاشتۇردىم
ھەمە تۈۋەندىكى ئون كىتابنى بىر يۈرۈش قىلىپ نەشر قىلـ
دۇرۇشنى قارار قىلدىم.

بۇلار «ئەلىسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتىلىرى»، «دونكىـ
خوت ئىپەندى»، «مىڭبىر كېچە»، «ياغاج قونچاقنىڭ ئاجايىپ
سەرگۈزەشتىلىرى»، «ئاندېرسېن چۆچەكلىرى»، «سەۋزە
ساقال»، «گاللىۋېرنىڭ ساياهەت خاتىرىلىرى»، «ئىزۈپ مەـ
سەللەرى»، «دېڭىز سەرگەردانى روبيزىزون كرۇزو»، «گریم
چۆچەكلىرى» قاتارلىقلار.

فەن چۈن

1997 - يىلى 8 - ئاي

قىسىچە مەزمۇنى

ئەلسىنىڭ خىيالىي سەرگۈزەشتلىرى

لېۋىس كاررول [ئەنگلەيە]

بۇ چۈشىدە ساياھەت قىلىش توغرىسىدىكى ھېكايلەر-
دىن ئىبارەت.

قىزچاق ئەلس ئۆستەڭ بويىدا ئۇخلاپ قالىدۇ، بىر
ئاق توشقان ئۇنى بىر يىرگە باشلاپ كېلىدۇ. ئۇ ئۇ يەردە
بىردهم چوڭلاپ، بىردهم كىچىكلاپ، چىرايلىق باغچا، كۆز
يېشىدىن ھاسىل بولغان كۆلچەك، كۈلەلەيدىغان مۇشۇك،
چىلىم چېكىدىغان كېپىنەك قۇرتى، چايخانىدىكى غەلتە
مەخلۇقلار، غەلۇھ قىلىپ تىنمایدىغان قارتىلار... قاتارلىق ئە-
زەلدىن كۆرۈپ باقمىغان نەرسىلەرنى كۆرىدۇ. بۇلارنىڭ ھەم-
مىسى قىرقىق چۈش ئىدى.

دونكخوت ئەيەندى

سیر ڈانتیس [ئسیانیہ]

بو ئادەمنى كۈلدۈرۈپ تېلىقتۇرۇپ قويىدىغان شاپاڭەتچى توغرىسىدىكى ھېكايدى.

خوجايىن دونكىخوت بىلەن خىزمەتكار سانچو ئىككىسى ئۆزلىرىنى رېتسار ۋە رېتسارنىڭ خىزمەتكارى دەپ ئاتىۋېب-لىپ، جاھان كېزىپ تەلۋىلىك بىلەن خىيالىنى رېئاللىق قىلىۋالىدۇ. شامال تۈگمىنىنى دىۋە، سارايىنى قورغان، مىس داسنى تۆمۈر قالپاق، قوي پادىسىنى قوشۇن ... دەپ بىلىدۇ. ئارقا - ئارقىدىن ناھايىتى كومىدىلىك ئويونلارنى ئوينىайдۇ.

مختبر کچہ

ئاپتوري نىڭ ئىسمى نامەلۇم [پارس]

رئاپايداهه تله رده ئېيتلىشىچە، ئەجمم پادشاھلىرىدىن
بىرى هەر كۈنى بىر خوتۇنى ئۆلتۈرىدىكەن. ۋەزىرنىڭ
ئىسکىكى قىزى ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن پادشاھقا ياللىق

بۇپتۇ. ئۇلار ھەر كۈنى كېچىسى پادشاھقا ياتلىق بۇپتۇ.
ئۇلار ھەر كۈنى كېچىسى پادشاھقا بىر قىزىق ھېكايە
ئېيتىپ بېرىپ، پادشاھنى مەپتۇن قىلىۋاپتۇ. پادشاھ
ئۇلارنى ئۆلتۈرمەپتۇ. بۇ ھېكايىلەر جەمئىي مىڭىر كېچە
ئېيتىلىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن «مىڭىر كېچە» دېگەن
كتاب بارلىققا كەپتۇ.

بۇ كىتابقا ئەسلىي كىتابىتىكى ئەڭ قىزقارلىق، ئادەم-
نى ئەڭ مەپتۇن قىلىدىغان، ئەڭ ئۆزگىچىلىككە ئىگە ئەسەر-
لەر، يەنى «سرلىق چىراغ» دىكى ئەگىرى - توقاي ئاجايىپ -
غارايىپلار، «ئەلى بابا ۋە قىرىق قاراقچى» دىكى تولۇپ تاشقان
ئەقل - پاراسەت، «دېڭىز سەپىرى توغرىسىدىكى ھېكايىلەر» -
دىكى تەڭداشىسىز خېيمىخەتلەر كىرگۈزۈلدى.

ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتلىرى

كوللودى [ئتالىيە]

بۇ ناھايىتى مول تەربىيىۋى ئەھمىيەتكە ئىگە ھېكايە
بولۇپ، بۇنىڭدا بىر ئەسكى بالىنىڭ نۇرغۇن مۇشكۇللەرنى
بېسىپ ئۆتۈپ ياخشى بالىغا ئايلىنىش جەريانى
يېزىلغان.

ياغاج قونچاق پىنوكىكىئو توغما كەپسىز، جىم تۈرپىلىدە
غان، ئاچ كۆز، كىتاب ئوقۇشتىن قورقىدىغان، يالغان سۆر-
لەيدىغان، نەسىھەتكە كىرمەيدىغان، ئەسکىلەرگە ئىشىنىپ
كېتىدىغان... بالا بولۇپ، نۇرغۇن جەۋر - جاپا تارتىدۇ، خەتەر-
لىك ئاپەتلەرنى باشتىن كەچۈرىدۇ، نەچچە قېتىم جېنىدىن
ئايىرلىشقا قىل قالىدۇ.
لېكىن كېين ئۆزگىرىپ، ئاخىر قۇتقۇزۇپ
قېلىنىدۇ.

ئاندېرسېن چۆچەكلىرى

ئاندېرسېن [دانىيە]

بۇ كىتابقا كىرگۈزۈلگەن ئاندېرسېننىڭ ئالتە پارچە
چۆچىكى كىشىنى ھۆزۈرلەندۈرىدىغان مەشھۇر چۆچەكلەر دۇر.
ئۇلار «بۇلبۇل»، «سەت ئۇرداڭ چۈجىسى»، «چۈڭ
كرائۇس بىلەن كىچىك كرائۇس»، «پادشاھنىڭ يېڭى كىيى-
مى»، «سەھرەڭگە ساتقۇچى قىزچاق» ۋە «كىچىك دىننى» دىن
ئىبارەت. بۇ گۈزەل چۆچەكلەر كىچىك دوستلارنىڭ قەلبىنى
ھايانغا سالىدۇ ۋە تەربىيەيدۇ.

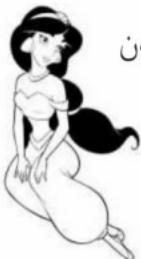
گەرمىچەكلىرى

ئاكا - ئۇكا گەرمىلار [گېرمانىيە]

ئاكا - ئۇكا گەرمىلارنىڭ چۆچەكلىرى چۈشىنىشلىك، ساپ، تېبىئىي، قىزقارلىق، يۇمۇرلىق يېزلىغان. ھېكايىنىڭ باش قەھرىمانى نۇرغۇن جەۋر - جاپالارنى باشتىن كەچۈرىدۇ، لېكىن ياخشىلار ياخشىلىققا، يامانلار جازاغا ئۇچراش بىلەن ئاخىرلىشىدۇ. بۇنىڭ تەربىيىتى ئەھمىيىتى ناھايىتى زور. بۇ كىتابقا ۋەكىللەك خاراكتېرگە ئىگە چۆچەكلىرىدىن «باشمالتاق قىز»، «ئالتۇن قۇش»، «خەنسا بىلەن گرانسا»، «شىره، ئېشەك، توقماق»، «قار بىلەن قىزىلگۈل»، «تۇمان موماي» قاتارلىق ئالته چۆچەك كىرگۈزۈلدى.

سەۋەزە ساقال

رېئارد [فرانسييە]

بۇ ياش داغلىرى ۋە ھەسرەتلەك كۈلکىلەر بىلەن تولغان جىددىي ئائىلە ھېكايىسى ھېسابلىنىدۇ.

«سەۋزە ساقال» بەختىمىز بالا، ئۇ ئەسىلىدە ئاتاق كۆڭۈل سەممىمىي، ئەقىللەق بولۇپ، ئاتا - ئانىسىنىڭ كۆيۈشىنى ئائىلىسىنىڭ ئىللەقلېقىغا موھتاج بولسىمۇ، لېكىن ئالا كۆڭۈل ئانسى ۋە شەخسىيەتچى دادسىنىڭ كارى بولماسىدە قى، ھىيلىگەر ئاكىسى بىلەن ئاچىسىنىڭ بوزەك قىلىشى بىلەن ۋاقتى ئۇزارغانسىپرى ئۆزىنى پەس كۆرۈدىغان، ئاچ كۆز، رەھىمىسىز بالىغا ئۆزگىرىپ كېتىدۇ. بۇ ناچار ئائىلە مۇھىتىنىڭ ياخشى بالىنى ئىسکى بالىغا ئۆزگەرتۈۋەتىدىغان لىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

بۇ ھېكايىنىڭ مەزمۇنى «ياغاچ قونچاقنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلىرى» نىڭ دەل ئەكسىچە بولسىمۇ، لېكىن تەر- بىيىۋى ئەھمىيىتى ئاساسەن ئوخشاش.

گاللىۋېرنىڭ ساياهەت خاتىرىلىرى

سوْفت [ئىنگلىيە]

بۇ فانتازىيىلىك تۈسکە ئىگە ساياهەت خاتىرىسى. ئىنگلىيىلىك دوختۇر گاللىۋېر ئىككى قېتىملىق دېڭىز سەپىرىدە خەترگە ئۇچراپ، كىچىك ئادەملەر دۆلىتى ۋە چوڭ ئادەملەر دۆلىتىگە بېرىپ قالىدۇ. كىچىك ئادەملەر دۆلىتىدىكى ئادەملەر بارماقتەك چوڭلۇقتا بولۇپ، «پۇغ» دېسە

ئۇچۇپ كېتىدۇ. لېكىن بۇ يەر ئاچ كۆزلۈك ۋە ئۇرۇش بىلەن تولغان. چوڭ ئادەملەر دۆلەتىدىكى ئادەملەرنىڭ بويى دەرەخ-تەك ئېگىز، كۈچى تەڭداشسىز بولۇپ، ھەممە يەر كەڭ قور-ساقلىق ۋە مېھر بانلىق بىلەن تولغان. كىچىك دوستلار بۇ ئاجايىپ ھېكاىيلەردىكى ھەققانىيەت بىلەن رەزىللىكىنىڭ سېلىشتۈرمىسىدىن ياخشى تەربىيىگە ئىگە بولالايدۇ.

ئىزۇپ مەسەللەرى

ئىزۇپ [يۇنان]

ئىزۇپ يۇنانلىق ئۇلغۇغ مەسەلچى بولۇپ، تۆۋەن تەبىقىدۇ. كېلىپ چىققان بولسىمۇ، لېكىن ھەممىدىن يۇقىرى ئە-قىلىگە ۋە بىلىمگە ئىگە ئادەم ئىدى. «ئىزۇپ مەسەللەرى» دى-كى ياش قەھرىمانلارنىڭ ھەممىسى ئادەمگە تەقلىد قىلىنغان ھاىۋانلاردىن ئىبارەت. بۇ قىزقارلىق مەسەللەرنىڭ بەزىلىرى ئادەمنى توغرا، تىرىشچان بولۇشقا ئۇندەيدۇ؛ بەزىلىرى ئادەم-نى تەككىبۈرلۈق، يالغانچىلىق قىلماسلىققا ئۇندەيدۇ؛ بەزىلى-رى ئادەمگە ئەقىل - پاراسەتنى ئىشقا سېلىپ، ئاجىز تۇرۇپ-مۇ كۈچلۈكلەر ئۇستىدىن غەلبىھ قىلىشنى ئۆگىتىدۇ؛ بەزد-

لىرى كىشىلەرde قەبىھ كۈچلەرگە چەكىسىز ئوچمەنلىك بىللەن جىزلارغۇ چەكىسىز ھېسداشلىق قوزغايدۇ... «بۇرە بىللەن قوزا»، «ئېشەكىنىڭ سايىسى»، «كاشتان دەرىخى بىللەن قومۇش» قاتارلىق مەڭگۈلۈك سېھرى كۈچكە ئىگە مەشھۇر ئەسەرلەر بۇ كىتابقا كىرگۈزۈلدى.

دېڭىز سەرگەردانى روبينزون كرۇزو

دانېل دېفو [ەنگلەيە]

بۇنىڭدا دېڭىز سەپىرىدىكى ھېكايلەر، بولۇپىمۇ غەلتە ئىشلار بايان قىلىنغان.

ھېكايدىدە دېڭىزچى روبينزون كرۇزونىڭ دېڭىزدا خە تەرگە ئۇچرىغاندىن كېيىن، ئادىمىزات يوق يالغۇز ئارالغا بېرىپ قېلىپ، بېشىدىن كەچۈرگەن 27 يىللەق ئاجايىپ خە تەرلىك سەرگۈزەشتىلىرى بايان قىلىنىدۇ. كىچىك دوستلار بۇ ھېكايدىنى ئوقۇسا، ئۇلارنىڭ ئوڭۇشسىز شارائىتتا قىيىنـ چىلىقنى يېڭىش ئىشەنچىسى، مۇستەقىل ياشاش ۋە ئۆزىنى قوغداش ئىقتىدارى كۈچىيىدۇ، ئەمگەك سۆيىدىغان ئالىيغا ناب روه يېتىلىدۇ.

ئەسنسىتە ئىيالىع سەگۈزۈشتىمەرى

爱丽思梦游奇境

ISBN 978-7-5373-1736-8

A standard linear barcode representing the ISBN 978-7-5373-1736-8.

9 787537 317368 >

6.00

(بالإنجليزية 60.00 جوون (10 قسم))